

Mageia NetInstall

L'eina per instal·lar Mageia amb dipòsits remots

Els textos i les captures de pantalla d'aquest manual estan disponibles sota la llicència CC BY-SA 3.0 <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>.

Aquest manual s'ha elaborat amb l'ajuda de [Calenco CCMS](https://www.calenco.com) [https://www.calenco.com].

Va ser escrit per voluntaris en el seu temps lliure. Poseu-vos en contacte amb [l'Equip de Documentació](https://wiki.mageia.org/en/Documentation_team) [https://wiki.mageia.org/en/Documentation_team], si voleu ajudar a millorar aquest manual

Mageia NetInstall

Sumari

Instal·lació de Mageia mitjançant una imatge d'arrencada petita	1
1. Introducció	1
1.1. NetInstall Media	1
1.2. Etapes d'instal·lació	1
2. Fase 1 (Fase de preinstal·lació)	2
2.1. Arrencada	2
2.2. Mètode d'instal·lació	3
2.3. Connexió de xarxa	6
2.4. Rèpliques	8
3. Fase 2 (Fase d'instal·lació)	10
3.1. Trieu la llengua que voleu usar	10
3.2. Llicència i notes de la versió	11
3.3. Configuració SCSI	12
3.4. Instal·lació o actualització	13
3.5. Teclat	13
3.6. Particions	14
3.7. Programari	21
3.8. Gestió d'usuaris	24
3.9. Configuració gràfica	25
3.10. Gestor d'arrencada	29
3.11. Resum de la configuració	33
3.12. Locale	36
3.13. Configuració dels serveis	37
3.14. Selecció del ratolí	38
3.15. Configuració del so	39
3.16. Nivell de seguretat	40
3.17. Tallafores	40
3.18. Actualitzacions	41
3.19. Enhorabona	42
3.20. Desinstal·lació de Mageia	42

Índex de figures

1. Pantalla de benvinguda de la BIOS	2
2. Pantalla de benvinguda UEFI	3
3. Partició EFI del sistema	20
4. Partició d'arrencada BIOS	20

Instal·lació de Mageia mitjançant una imatge d'arrencada petita

1. Introducció

1.1. NetInstall Media

1.1.1. Descripció

Aquestes ISO mínimes contenen:

- Menys de 120 MB són convenientes si l'amplada de banda és massa baixa per descarregar un DVD, o si teniu un ordinador sense unitat de DVD o no podeu arrencar des d'una memòria USB
- no més del que es necessita per (a) iniciar l'instal·lador DrakX i (b) trobar DrakX-installer-stage2 i altres paquets necessaris per continuar i completar la instal·lació

Els paquets d'origen necessaris poden ser al disc rígid d'un ordinador, una unitat local, una xarxa local o a Internet

1.1.2. Disponibilitat

Hi ha dues versions del suport NetInstall:

- **netinstall.iso** Per aquells que prefereixen no usar software no lliure, aquesta ISO només conté programari lliure
- **netinstall-nonfree.iso** Aquesta ISO adicionalment inclou controladors de dispositiu propietaris, els quals poden ser necessaris per el vostre dispositiu de xarxa, controlador de disc, etc.

Les dues versions estan disponibles en forma d'ISO de 32 i 64 bits independents. Consulta aquí: <https://www.mageia.org/downloads/>

1.1.3. Preparació

Després de descarregar la imatge, grava-la en un CD/DVD o, si prefereixes posar-la en una memòria USB, segueix les instruccions aquí: https://wiki.mageia.org/en/Installation_Media#Dump_Mageia_ISOs_on_an_USB_stick

1.2. Etapes d'instal·lació

La instal·lació es fa en dues etapes:

- **Fase 1** Aquesta és la fase prèvia a la instal·lació. Haureu de proporcionar el mètode i els detalls per accedir al mitjà que conté els fitxers que s'usaran per a la instal·lació. Si el mètode implica un servidor, s'activarà la connexió de xarxa. Aquesta xarxa pot ser una connexió WiFi amb xifratge WEP o WPA2 (tot i que tingueu en compte l'avís següent sobre l'entrada del teclat).
- **Fase 2** Aquesta és la fase d'instal·lació real, que començarà automàticament un cop s'hagi establert una connexió amb els fitxers d'instal·lació.

Durant la fase 1, no s'escriurà res al disc dur, de manera que és segur sortir-ne en qualsevol moment durant la fase 1 si ho desitja. Podeu fer-ho prement **Ctrl+Alt+Del**.

Vostè pot fer servir **Alt+F3** per llegir els registres i **Alt+F1** per tornar a la pantalla de l'instal·lador

A diferència de la instal·lació des d'un DVD o LiveCD, se us demanarà que escriviu coses durant la primera part d'una instal·lació de xarxa (**Fase 1**). Arreu d'aquesta fase, però, el vostre teclat funcionarà segons una disposició de [teclat americà](https://en.wikipedia.org/wiki/Keyboard_layout#United_States) [https://en.wikipedia.org/wiki/Keyboard_layout#United_States]. Tingueu-ho en compte per evitar confusions quan introduïu coses com ara noms i directoris, etc.

2. Fase 1 (Fase de preinstal·lació)

2.1. Arrencada

La *pantalla de benvinguda* particular que veureu quan arrenqueu amb el suport NetInstall depèn de si esteu arrencant en un sistema BIOS o UEFI. Vegeu les dues captures de pantalla següents:

```
                Welcome to Mageia install help

In most cases, the best way to get started is to simply press the <Enter> key.
If you experience problems with standard install, try one of the following
install types (type the highlighted text and press <Enter>):

o text for text installation instead of the graphical one.
o linux for standard graphical installation at normal resolution.
o linux vga=785 for low resolution graphical installation.

To repair an already installed system type rescue followed
by <Enter>.

You can also pass some <specific kernel options> to the Linux kernel.
For example, try linux noapic if your system has trouble operating
your network adapter correctly.
NOTE: You cannot pass options to modules (SCSI, ethernet card) or devices
such as CD-ROM drives in this way. If you need to do so, use noauto mode.

[F1-Help] [F2-Advanced Help]
boot: _
```

Figura 1. Pantalla de benvinguda de la BIOS

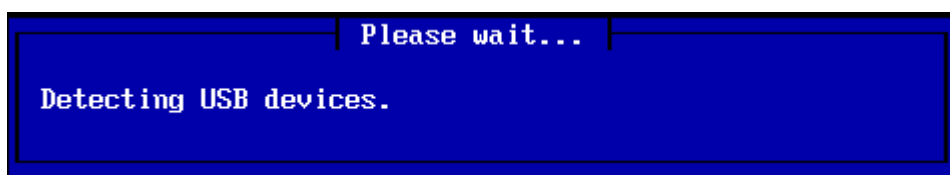
Quan arrenqueu, podeu optar per llegir l'ajuda avançada prement **F2** i tornar a la pantalla de l'instal·lador prement **F1**. En cas contrari, l'arrencada continuarà amb la configuració predeterminada.

Figura 2. Pantalla de benvinguda UEFI

- Useu les tecler de fletxa per ressaltar *Inicia la instal·lació de Mageia* i, a continuació, premeu **Intro**.

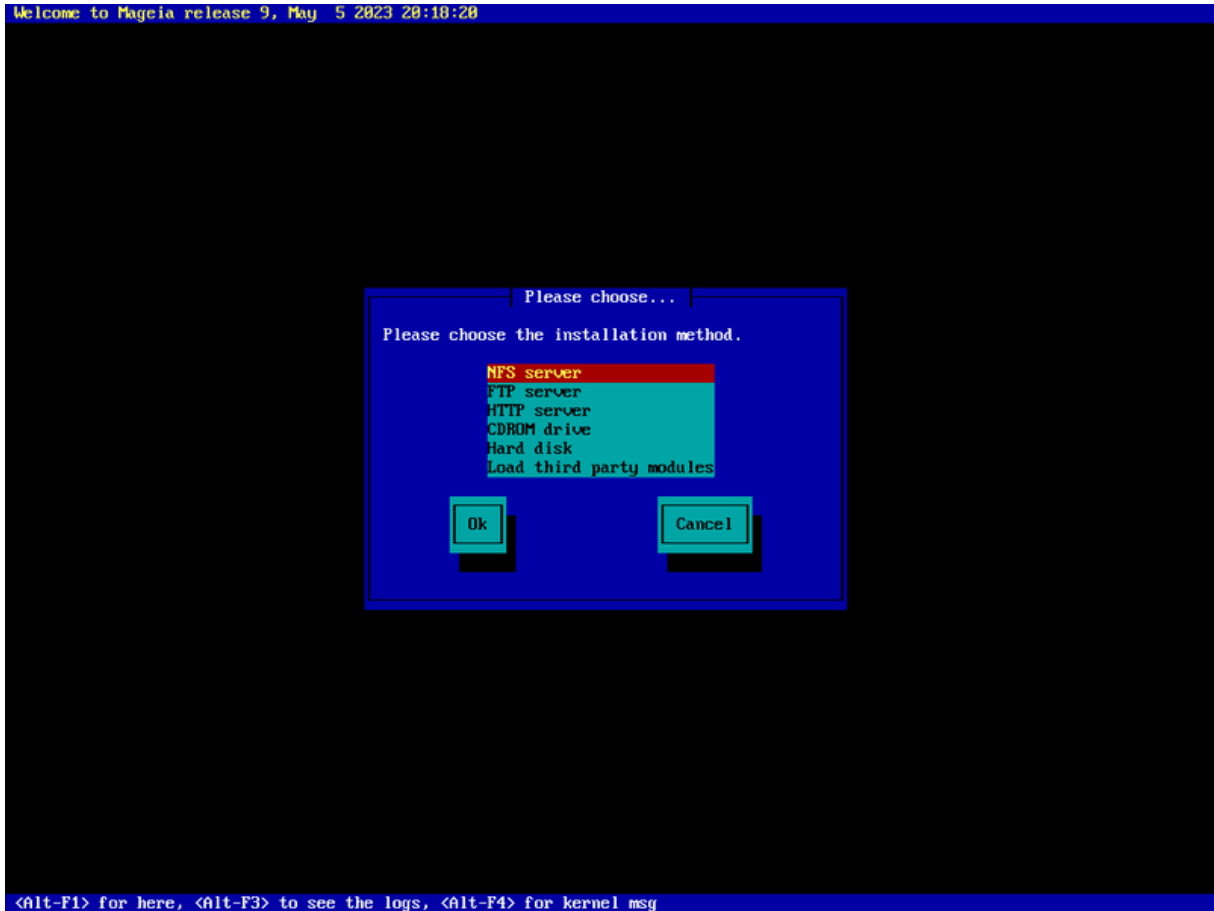
Tant per als sistemes BIOS com UEFI, veureu una notificació emergent que diu que es detecten dispositius USB:

2.2. Mètode d'instal·lació

Ara podeu triar un mètode d'instal·lació mitjançant CDROM/HDD o servidor (NFS, FTP o HTTP).

També teniu l'opció de carregar mòduls de tercers en aquest moment.

- Mou-te cap amunt o cap avall per la llista amb les tecles de fletxa fins que es ressalti el mètode d'instal·lació adequat.
- Premeu la tecla **Tab** fins que es ressalti *Ok* i, a continuació, premeu **Intro**.

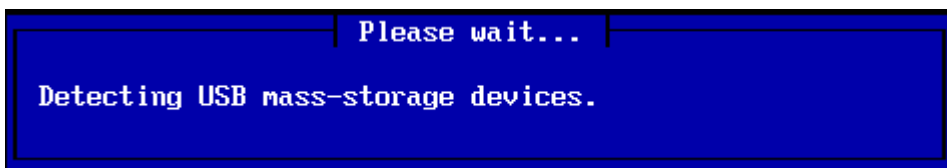
2.2.1. Servidor

- Si no sabeu què triar per a una instal·lació de xarxa, trieu *servidor FTP*.
- En una xarxa empresarial, FTP i rsync poden estar bloquejats, de manera que usar el *servidor HTTP* és una bona opció en aquest cas.

Després de triar qualsevol de les opcions del servidor, passareu automàticament a la secció [Connexió de xarxa](#)

2.2.2. CDROM/HDD

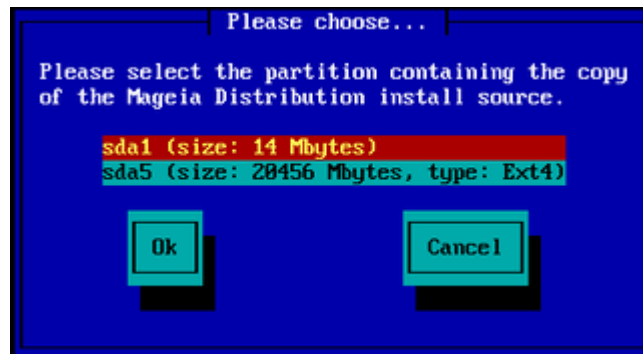
Si trieu instal·lar des d'un CDROM o disc dur (o memòria USB), es farà una cerca de dispositius d'emmagatzematge:

- Primer, seleccioneu el disc dur (o memòria USB) corresponent.

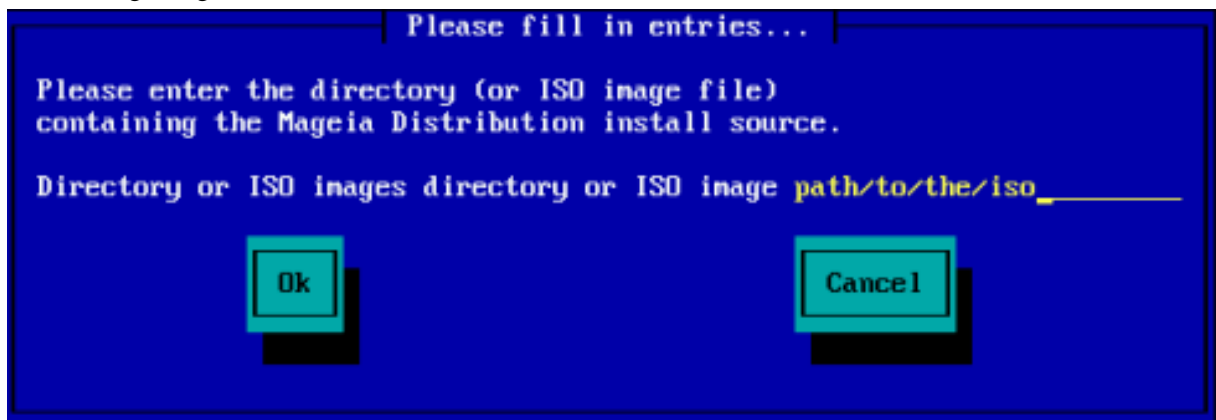

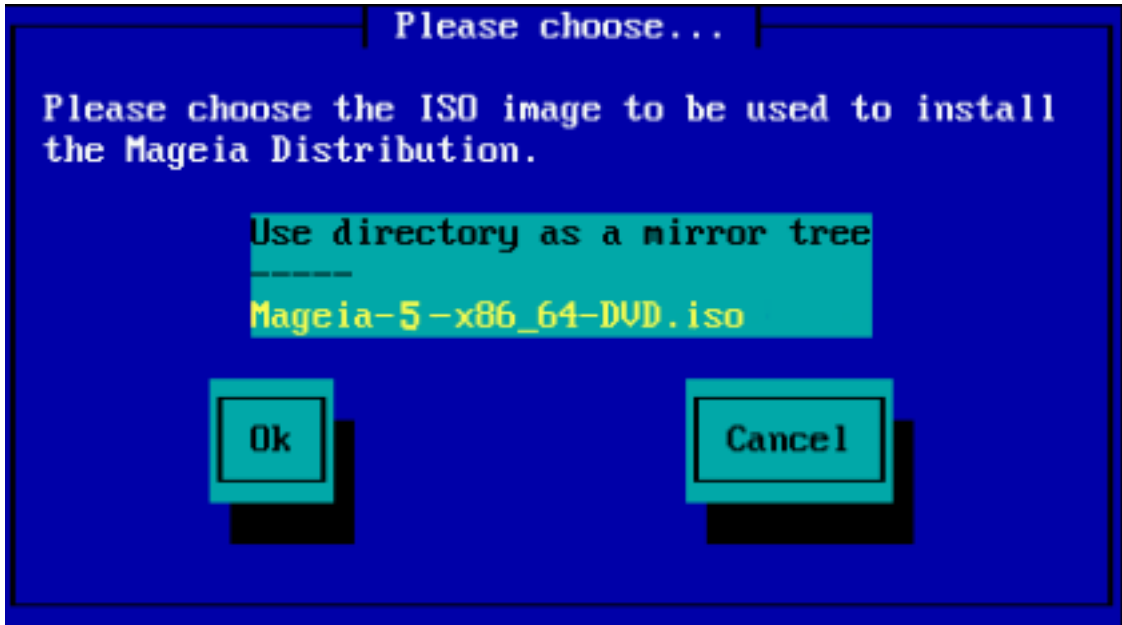
- Seguit de la partició corresponent

- A continuació, especifiqueu el directori o el nom del fitxer de la ISO

Deixar-ho obert, o usar el directori és més fàcil, perquè l'instal·lador us presenta una llista de directoris i fitxers dels quals podeu fer la vostra selecció mitjançant les fletxes amunt i avall, tal com és veu a la segona de les imatges següents.

Un cop s'hagi proporcionat la informació de la ubicació de la ISO, ja sigui en CDROM o HDD, passareu automàticament a [Fase 2](#) (la fase d'instal·lació actual).

2.2.3. Càrrega de mòduls de tercers

Si voleu *carregar mòduls de tercers*, se us demanarà la ubicació del directori que conté els mòduls:

2.3. Connexió de xarxa

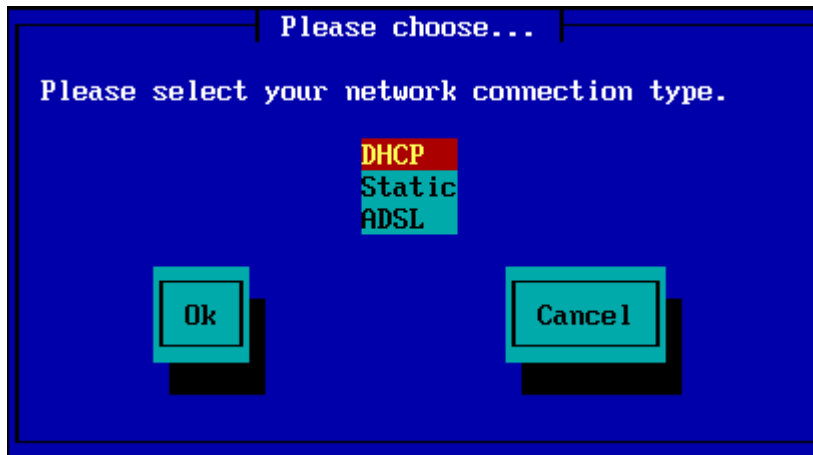
2.3.1. Dispositiu de connexió

Si heu escollit alguna de les opcions del servidor al pas del *Mètode d'instal·lació*, se us demanarà que trieu un dispositiu de xarxa:

2.3.2. Tipus de connexió

Ara heu de triar si el dispositiu de xarxa usarà una connexió DHCP, estàtica o ADSL:

Si no esteu segurs de quina opció és adequada, probablement haureu d'acceptar l'opció predeterminada (DHCP).

2.3.3. Noms d'amfitrió / domini

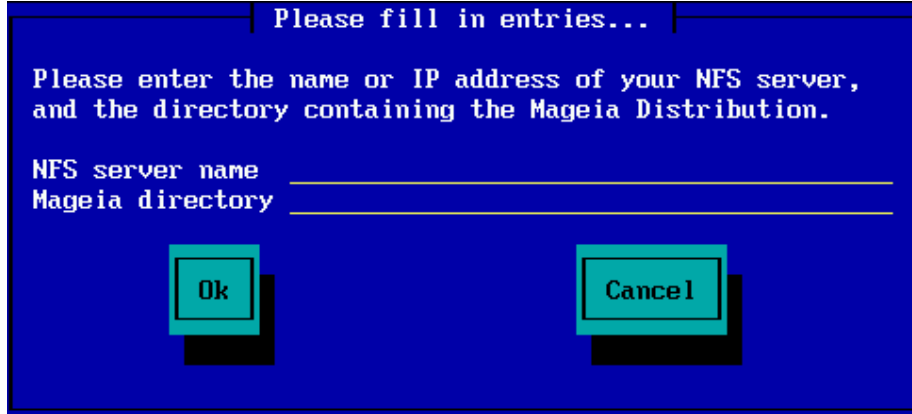
Si és necessari, ara podeu proporcionar els vostres noms d'amfitrió i domini:

- Si no esteu segur de què significa això, podeu deixar els camps en blanc, ressaltar *Ok* i premeu **Intro** per continuar. Ara s'activarà la connexió de xarxa.

Si useu FTP o HTTP, passareu automàticament a la secció [Rèpliques](#)

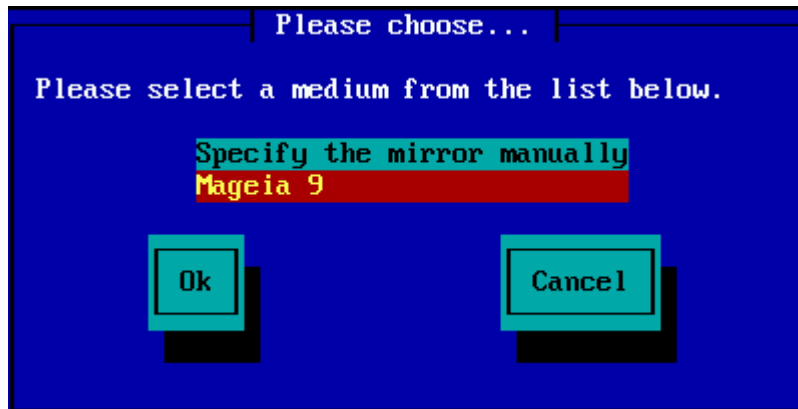
Si useu NFS, se us demanarà el nom del servidor NFS i el directori que conté la distribució Mageia:

Després d'introduir els detalls de NFS, passareu automàticament a [Fase 2](#) (la fase d'instal·lació actual).

2.4. Rèpliques

Si useu FTP o HTTP, ara haureu d'especificar una rèplica per a usar-la. Això es pot fer manualment o triant des d'una llista

2.4.1. Especifiqueu manualment

Aquí trobareu una llista de totes les rèpliques disponibles: <http://mirrors.mageia.org/>

Sigui quin sigui la rèplica que trieu, hauria d'usar la mateixa estructura en forma d'arbre de "mageia" (o "Mageia") que usen les rèpliques oficials de Mageia. Això significa ../mageia/distrib/<version>/<arch>

Una entrada correcta (quan s'usa una rèplica oficial) al camp de *directori Mageia*, podria ser:

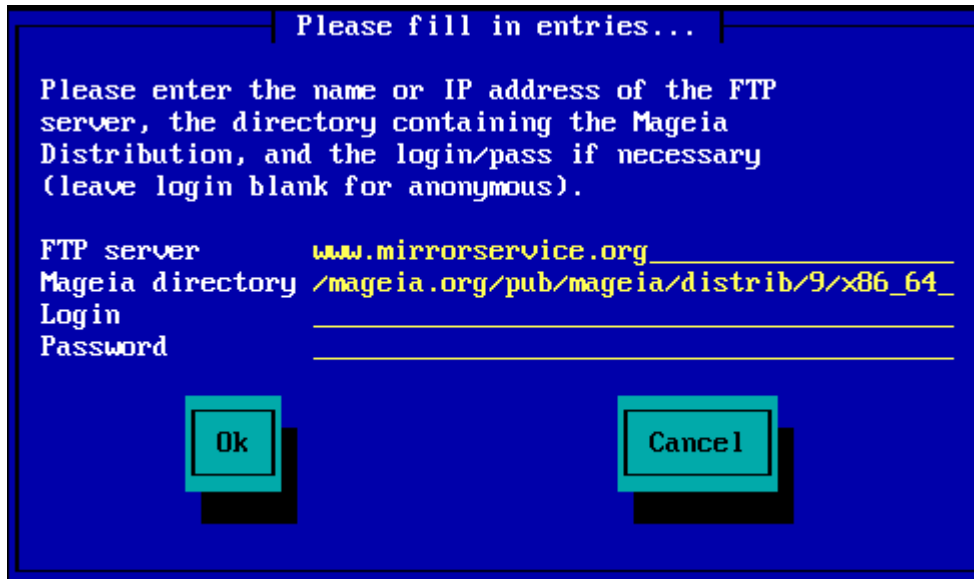
```
pub/linux/mageia/distrib/cauldron/i586
```

Un altre exemple (per a Mageia 6 x86_64) podria ser:

```
pub/Mirrors/Mageia/distrib/6/x86_64
```

Altres rèpliques poden tenir una estructura de camins diferent i les captures de pantalla següents mostren aquests exemples:

Si useu un servidor FTP:

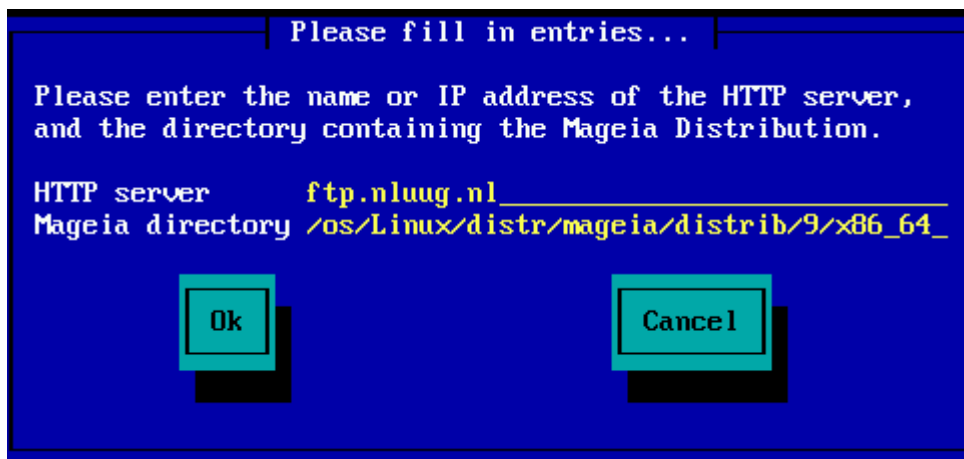

A terminal window with a blue background and white text. The title bar reads "Please fill in entries...". The main text asks the user to enter the name or IP address of the FTP server, the directory containing the Mageia Distribution, and the login/pass if necessary (leave login blank for anonymous). The input fields are as follows:

```
FTP server      www.mirror-service.org
Mageia directory /mageia.org/pub/mageia/distrib/9/x86_64_
Login
Password
```

At the bottom, there are two buttons: "Ok" and "Cancel".

Si useu un servidor HTTP:

A terminal window with a blue background and white text. The title bar reads "Please fill in entries...". The main text asks the user to enter the name or IP address of the HTTP server, and the directory containing the Mageia Distribution. The input fields are as follows:

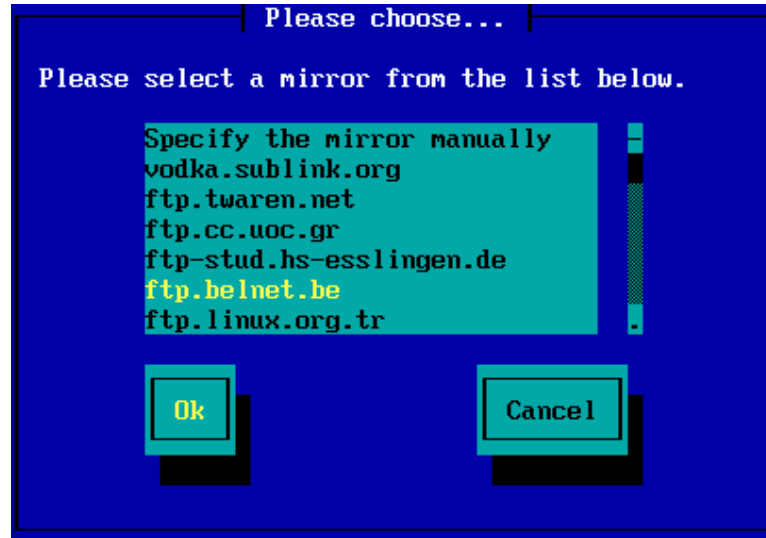
```
HTTP server     ftp.nluug.nl
Mageia directory /os/Linux/distr/mageia/distrib/9/x86_64_
```

At the bottom, there are two buttons: "Ok" and "Cancel".

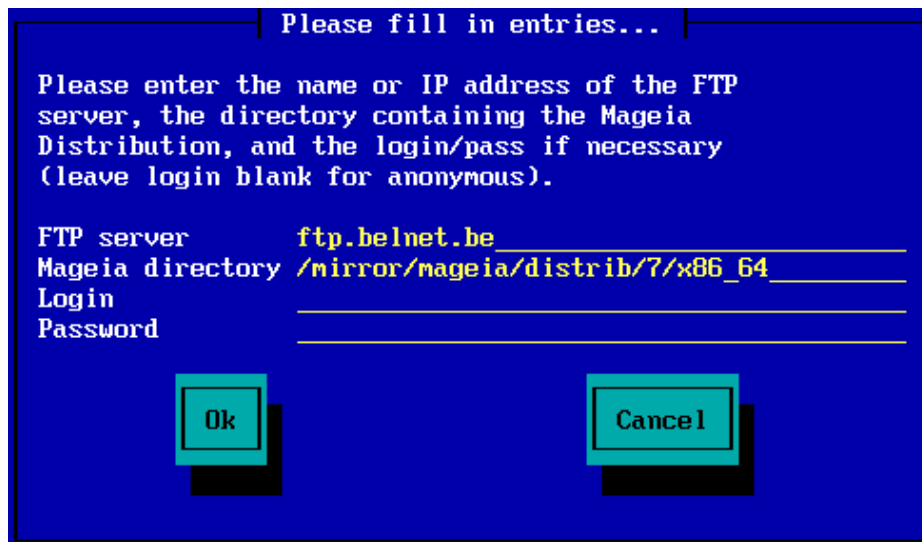
Un cop proporcionada aquesta informació, passareu automàticament a [Fase 2](#) (la fase d'instal·lació actual).

2.4.2. Seleccioneu des d'una llista

Si obteniu molts errors de dependències no resoltes després, a la instal·lació; reinicieu i proveu una rèplica diferent.

Després de triar un servidor FTP, veureu una pantalla on podeu afegir opcionalment un nom d'inici de sessió i una contrasenya si cal.

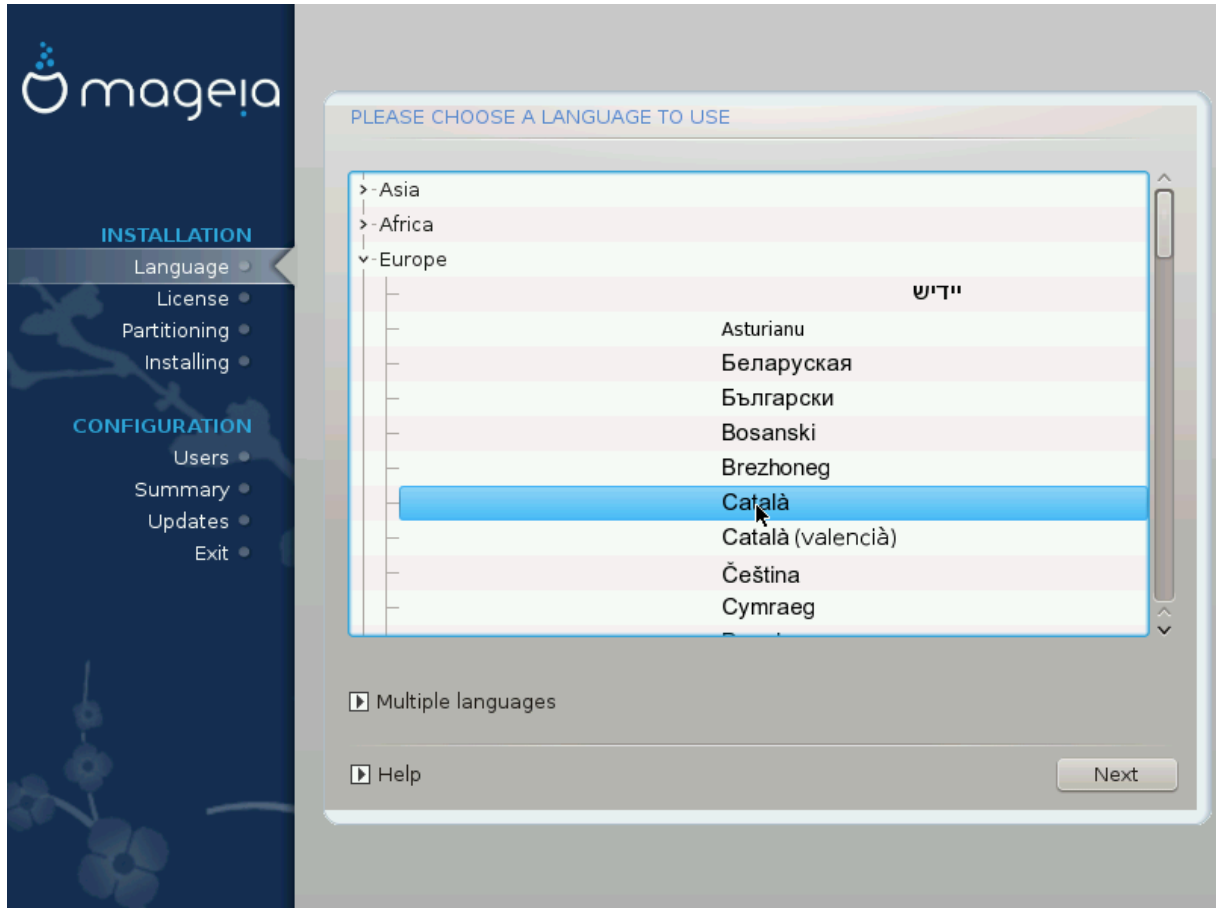
Un cop proporcionada aquesta informació, passareu automàticament a [Fase 2](#) (la fase d'instal·lació actual).

3. Fase 2 (Fase d'instal·lació)

No s'ha escrit res al vostre disc dur en aquest moment. Per tant, si decidiu no continuar amb la instal·lació real, és segur reiniciar ara: aneu a tty2 amb **Ctrl+Alt+F2** i premeu **Ctrl+Alt+Del** (o **Ctrl+Alt+F7** per tornar si canvies d'opinió).

3.1. Trieu la llengua que voleu usar

- Seleccioneu l'idioma que preferiu, ampliant primer la llista per al vostre continent. Mageia usarà aquesta selecció durant la instal·lació i per al vostre sistema instal·lat.
- Si és probable que (o d'altres) necessiteu que s'instal·lin diversos idiomes al vostre sistema, hauríeu d'usar l'opció *Múltiples idiomes* per afegir-los ara. Serà difícil afegir suport de llenguatge addicional després de la instal·lació.

Fins i tot si trieu més d'una llengua, primer heu de triar-ne una com a llengua preferida de la llista principal d'idiomes. També es marcarà com a escollit a la pantalla *Múltiples idiomes*.

- Si l'idioma del teclat no és el mateix que l'idioma preferit, llavors també és recomanable instal·lar l'idioma requerit per al teclat
- Mageia usa el suport UTF-8 (Unicode) per defecte. Això es pot desactivar a la pantalla *Múltiples idiomes* si sabeu que no és adequat per a la vostra llengua. Desactivar UTF-8 s'aplica a totes les llengües instal·lades.
- Podeu canviar l'idioma per a la postinstal·lació del vostre sistema a Mageia Control Center # System # localization per al vostre sistema.

3.2. Llicència i notes de la versió

3.2.1. Acord de llicència

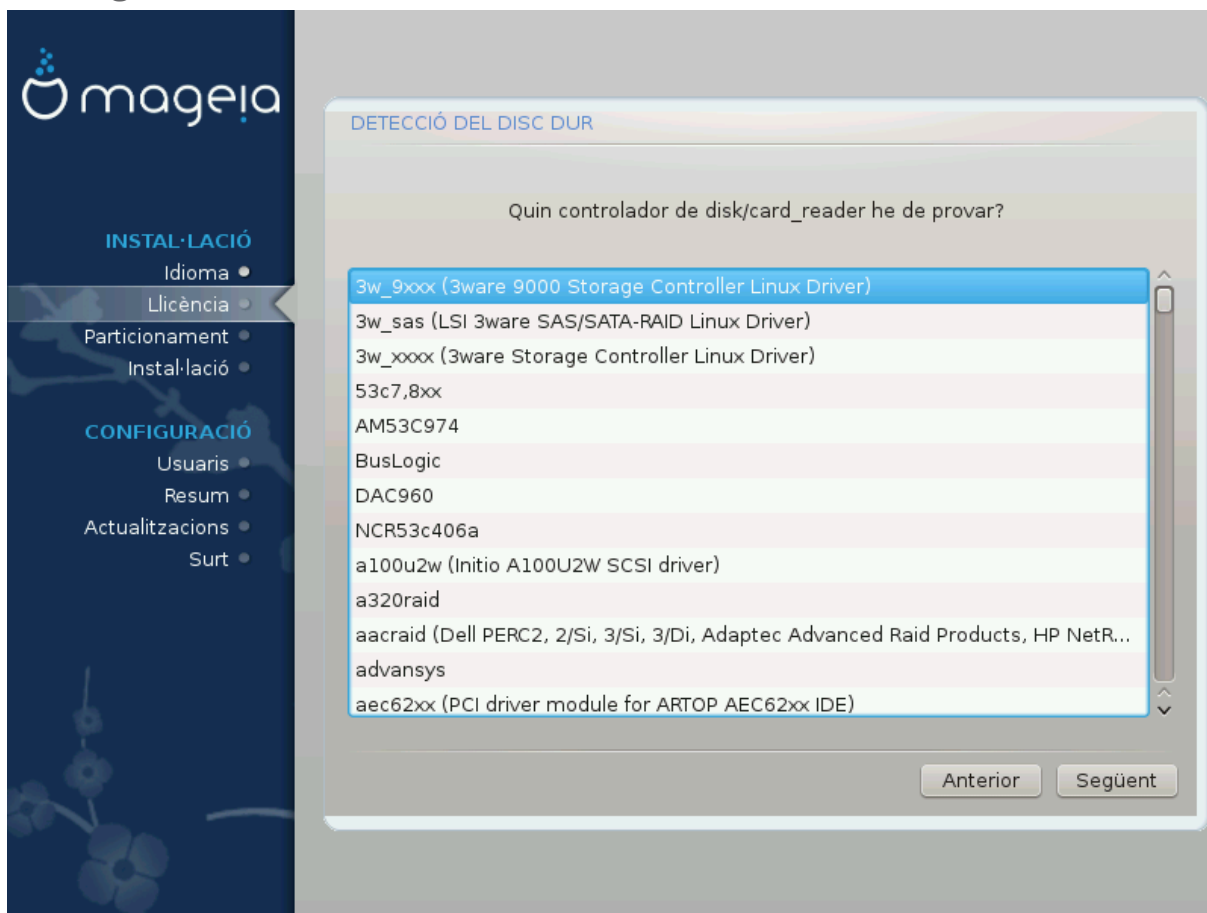
- Abans d'instal·lar Mageia, llegiu atentament els termes i condicions de la llicència.
- Aquests termes i condicions s'apliquen a tota la distribució de Mageia i s'han d'acceptar abans de poder continuar.
- Per a continuar, simplement seleccioneu *Accepta* i feu clic a *Següent*

Si decideix no acceptar aquestes condicions, li agraïm el seu interès per Mageia. Si feu clic a *Surt*, es reiniciarà l'ordinador.

3.2.2. Notes de la versió

Es pot veure informació important sobre aquest llançament de Mageia en particular fent clic al botó *Release Notes*.

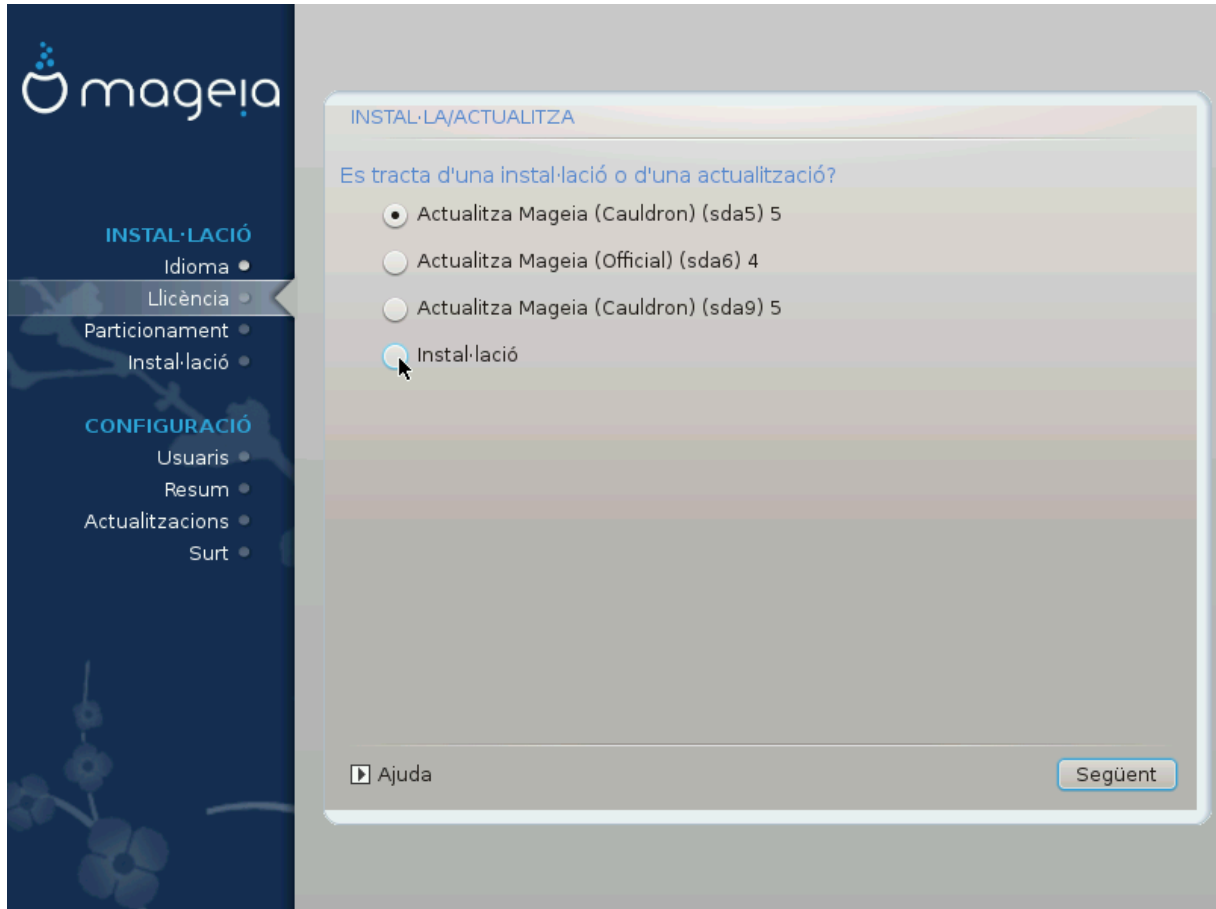
3.3. Configuració SCSI

El DrakX normalment detectarà els discs durs correctament. No obstant això, amb alguns controladors SCSI antics pot ser incapaç de determinar els controladors correctes a usar i, posteriorment, no reconèixer la unitat.

Si el vostre dispositiu no és reconegut, haureu de dir manualment a DrakX quins dispositius SCSI teniu. El DrakX hauria de ser capaç de configurar correctament la(es) unitat(es).

3.4. Instal·lació o actualització

- **Instal·la**

Useu aquesta opció per a fer una instal·lació nova de Mageia. Això formatarà la partició `root (/)`, però pot preservar una partició `/home` preexistent (una partició `/home` dedicada, en lloc d'incorporar-se dins de la pròpia partició `root (/)`).

- **Actualitza**

Useu aquesta opció per actualitzar una instal·lació existent de Mageia.

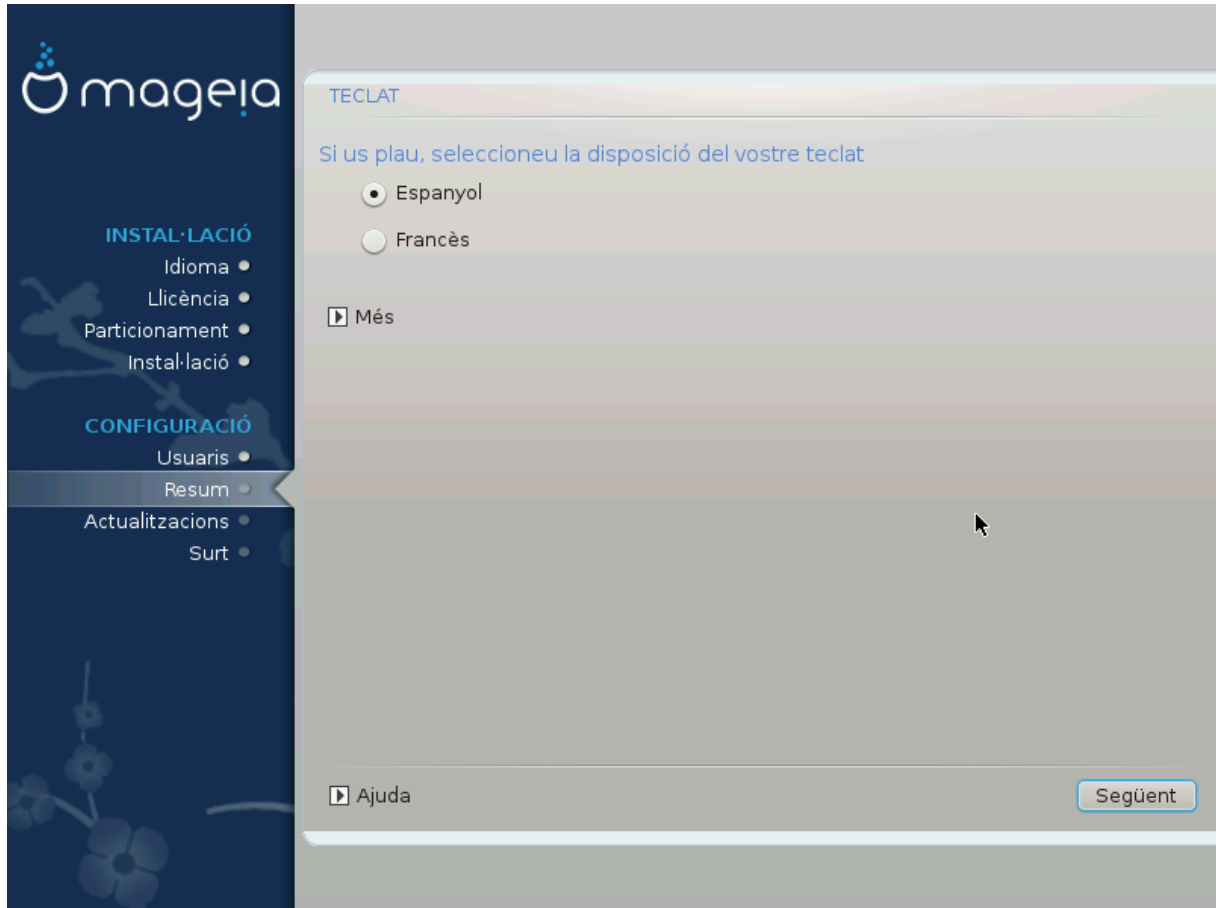
Només s'ha provat exhaustivament l'actualització d'una versió anterior de Mageia que era *i que encara suportava* quan es va publicar aquesta versió de l'instal·lador. Si voleu actualitzar una versió de Mageia que ha arribat al seu "End Of Life", llavors és millor fer una instal·lació "neta" en el seu lloc, preservant la vostra partició `/home`.

Si heu descobert que heu oblidat seleccionar un idioma addicional, podeu tornar de la *Instal·lar o Actualitzar la pantalla* a la pantalla d'elecció d'idioma prement **Ctrl+Alt+Home**. Feu **NOT** feu-ho més tard a la instal·lació.

3.5. Teclat

DrakX selecciona el teclat adequat per a la vostra llengua. Si no en troba cap, triarà la disposició de teclat US.

- Assegureu-vos que la selecció és correcta o seleccioneu una altra disposició de teclat. Si no sabeu quina disposició té el vostre teclat, mireu a les especificacions lliurades amb el vostre sistema, o bé pregunteu-ho al proveïdor. Fins i tot pot ser que hi hagi una etiqueta al teclat que n'identifiqui la disposició. També podeu mirar aquí: ca.wikipedia.org/wiki/Mapes_de_teclats [http://ca.wikipedia.org/wiki/Mapes_de_teclats]
- Si el teclat no està a la llista que es mostra, feu clic a *Més* per obtenir una llista més completa i seleccioneu el teclat allà.

Després d'escollir un teclat del diàleg *Més*, tornareu al diàleg de la primera opció de teclat i semblarà que s'ha triat un teclat d'aquesta pantalla. Podeu ignorar això i continuar la instal·lació amb seguretat: s'aplicarà el teclat escollit de la llista completa.

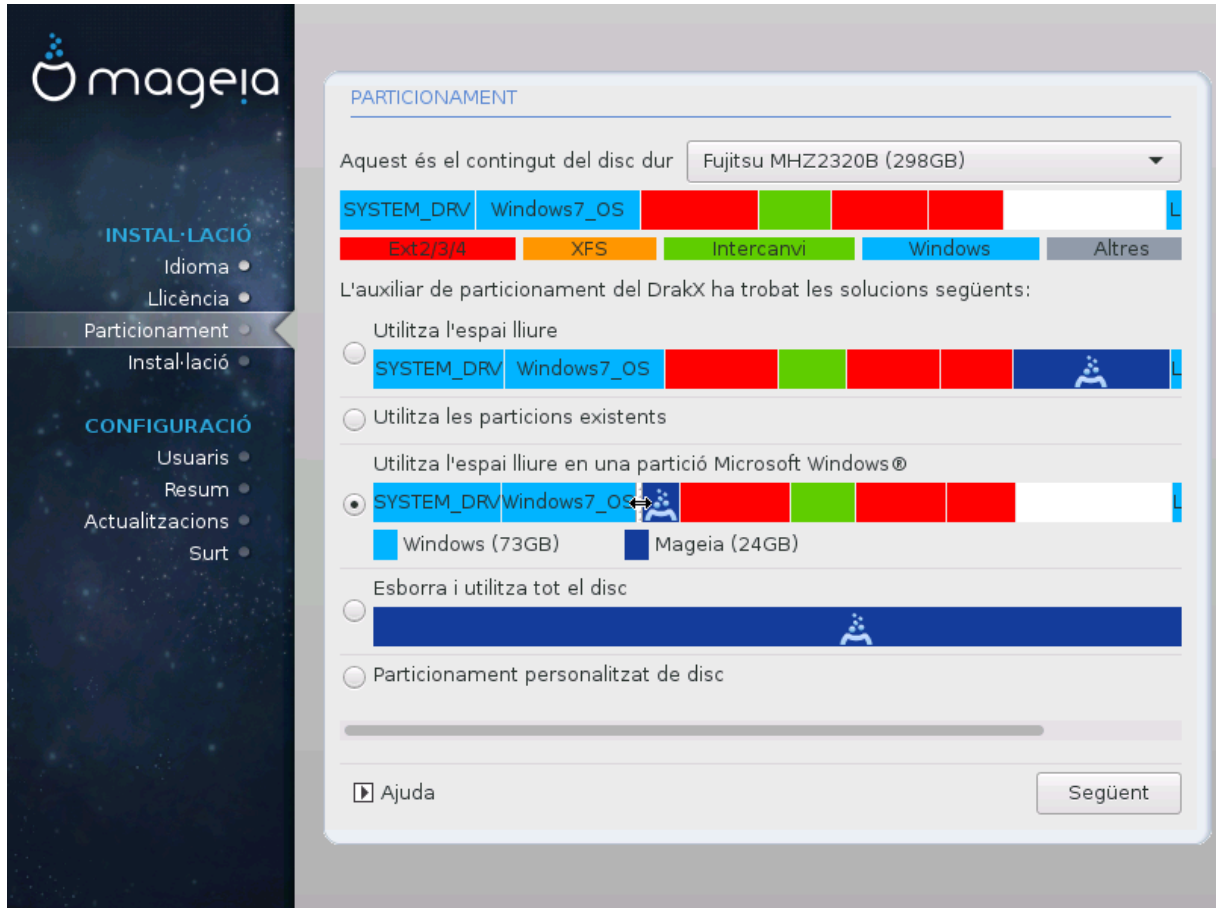
- Si trieu un teclat basat en caràcters no llatins, veureu una pantalla de diàleg addicional preguntant com preferiríeu canviar entre les disposicions de teclat llatina i no llatina

3.6. Particions

3.6.1. Partició suggerida

En aquesta pantalla podeu veure el contingut del(s) vostre(s) disc(s) dur(s) juntament amb les propostes de partició DrakX per on instal·lar Mageia.

Les opcions reals disponibles de les que es mostren a continuació variaran segons la disposició i el contingut del(s) disc(s) en particular.

Opcions principals

- **Usa les particions existents**

Si aquesta opció està disponible, vol dir que s'han trobat particions compatibles amb Linux i es podrien usar per a la instal·lació.

- **Usa espai lliure**

Si teniu espai lliure al disc dur, aquesta opció l'aprofitarà per a la instal·lació de Mageia.

- **Usa espai lliure en una partició de Windows**

Si teniu espai no usat en una partició de Windows existent, l'instal·lador pot oferir-lo per usar-lo. Aquesta pot ser una manera útil de fer lloc per a la nova instal·lació de Mageia, però vegeu l'avís a continuació.

Amb aquesta opció, l'instal·lador mostra la partició Windows restant en blau clar i la partició Mageia proposada en blau fosc amb les seves mides previstes just a sota. Teniu l'opció de modificar aquestes mides fent clic i arrossegant el buit entre ambdues particions. Vegeu la captura de pantalla següent:

Això implica reduir la mida de la partició Windows, i per tant és una operació arriscada, de manera que hauríeu d'assegurar-vos que heu fet una còpia de seguretat de tots els fitxers importants abans de continuar.

La partició ha de ser "neta", el que significa que Windows ha d'haver tancat correctament l'última vegada que es va usar. També s'ha d'haver desfragmentat, encara que això no és una garantia que tots els fitxers de la partició s'hagin mogut fora de l'àrea que està a punt de ser usada per a Mageia.

- **Eborra i usa el disc sencer**

Aquesta opció assignarà tot el disc per a Mageia

Això suprimirà TOTES les dades del disc dur seleccionat. Cuida't! Si teniu intenció d'usar part del disc per a una altra cosa, o ja teniu dades a la unitat que no esteu preparat per perdre, llavors no useu aquesta opció.

- **Partició personalitzada del disc**

Aquesta opció us dona control total sobre la localització de la instal·lació al(s) disc(s) dur(s).

Si no useu l'opció *Partició personalitzada de disc*, l'instal·lador assignarà l'espai disponible d'acord amb les regles següents:

- Si l'espai total disponible és inferior a 50 GB, llavors només es crea una partició. Aquesta serà la partició / (root).
- Si l'espai total disponible és superior a 50 GB, es creen tres particions
 - El 6/19 del total de places disponibles es destina a / amb un màxim de 50 GB
 - 1/19 s'assigna a swap amb un màxim de 4 GB
 - la resta (almenys 12/19) s'assigna a /home

Això vol dir que a partir de 160 GB o més espai disponible, l'instal·lador crearà tres particions:

- 50 GB per /
- 4 GB per swap
- i la resta per a /home

Si useu un sistema UEFI, l'ESP (EFI System Partition) es detectarà automàticament -o es crearà si encara no existeix- i es muntarà el /boot/EFI. L'opció *Partició personalitzada del disc* és l'única que permet comprovar que s'ha fet correctament.

Si esteu usant un sistema Legacy (també conegut com a BIOS) amb un disc amb particions GPT, heu de crear una partició d'arrencada BIOS si encara no existeix. Hauria de ser d'1 MiB aproximadament sense punt de muntatge. Es pot crear amb l'instal·lador, sota *Partició personalitzada de disc*, com qualsevol altra partició. Assegureu-vos de seleccionar "partició d'arrencada BIOS" per al tipus de sistema de fitxers.

Vegeu [DiskDrake](#) per obtenir informació sobre com procedir.

Algunes unitats més noves usen ara sectors lògics de 4096 bytes, en comptes de l'estàndard anterior de 512. A causa de la manca de maquinari disponible, l'eina de partició usada a l'instal·lador no s'ha provat amb aquesta unitat.

Alguns dispositius SSD ara usen una mida de bloc d'esborrada de més d'1 MB. Si teniu aquest dispositiu, suggerim que partiu la unitat amb antelació, usant una eina alternativa de particions com el gparted, i per usar els paràmetres següents:

- *Alinea a MiB*
- *Espai lliure precedent (MiB)) 2*

Assegureu-vos també que totes les particions es creen usant un nombre parell de megabytes.

3.6.2. Tria dels punts de muntatge

Aquí podeu veure les particions de Linux que s'han trobat al vostre ordinador. Si no esteu d'acord amb els suggeriments del DrakX, podeu canviar els punts de muntatge vosaltres mateixos.

- A l'esquerra dels menús desplegable hi ha una llista de particions disponibles. Per exemple: sda és un disc dur - i 5 és un número de partició , seguit pel (*capacitat, punt de muntatge, tipus de sistema de fitxers*)de la partició.
- Si teniu diverses particions, podeu triar diferents *punts de muntatge* des del menú desplegable, com /, /home i /var. Fins i tot podeu fer els vostres propis punts de muntatge, per exemple /video per a una partició on voleu emmagatzemar les vostres pel·lícules, o potser /Data per a tots els vostres fitxers de dades.
- Per a qualsevol partició que no necessiteu usar, podeu deixar el camp del punt de muntatge en blanc.

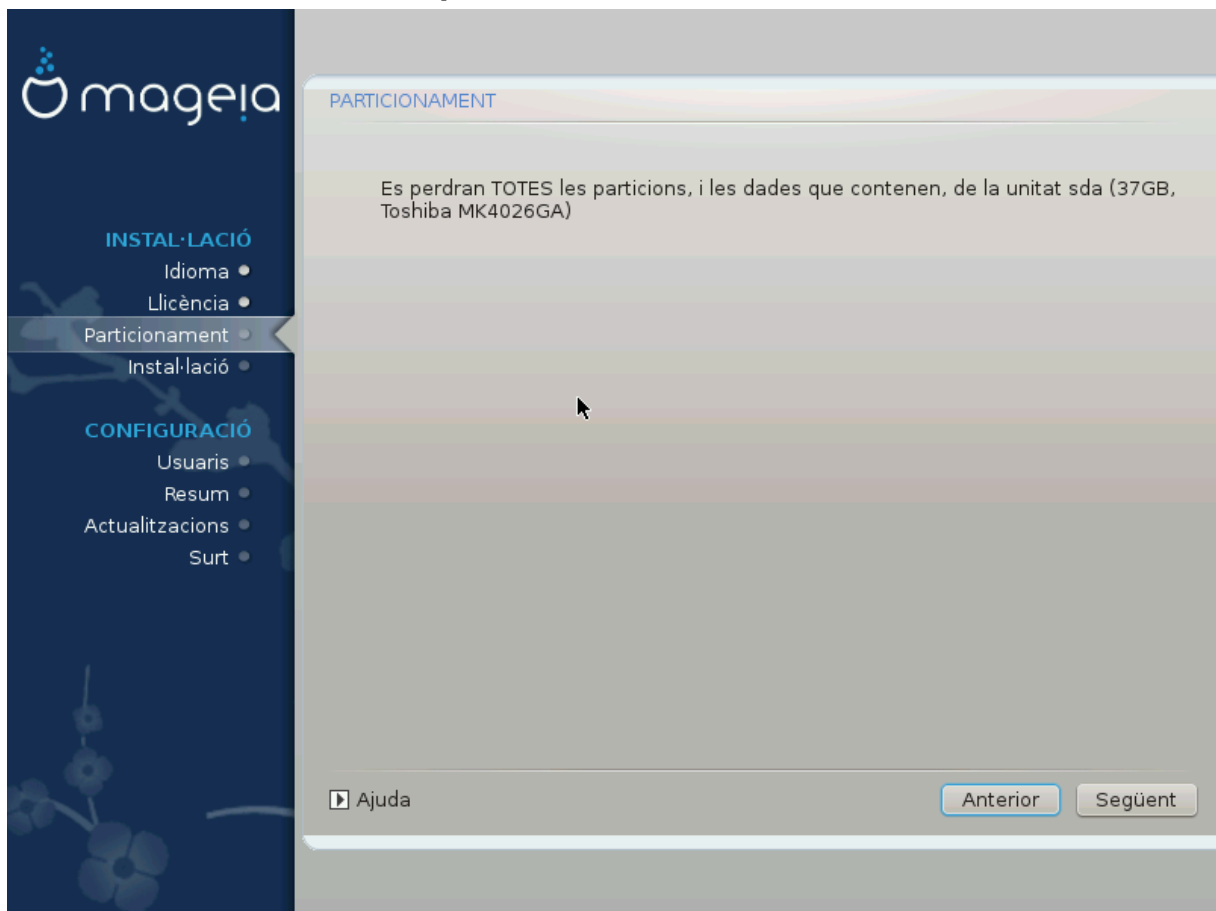
Si feu algun canvi aquí, assegureu-vos que encara teniu una partició / (root).

Si no esteu segur de què escollir, feu clic a *Previous* per tornar enrere i després marqueu *Partició personalitzada de disc*, on podeu fer clic a una partició per veure el seu tipus i mida.

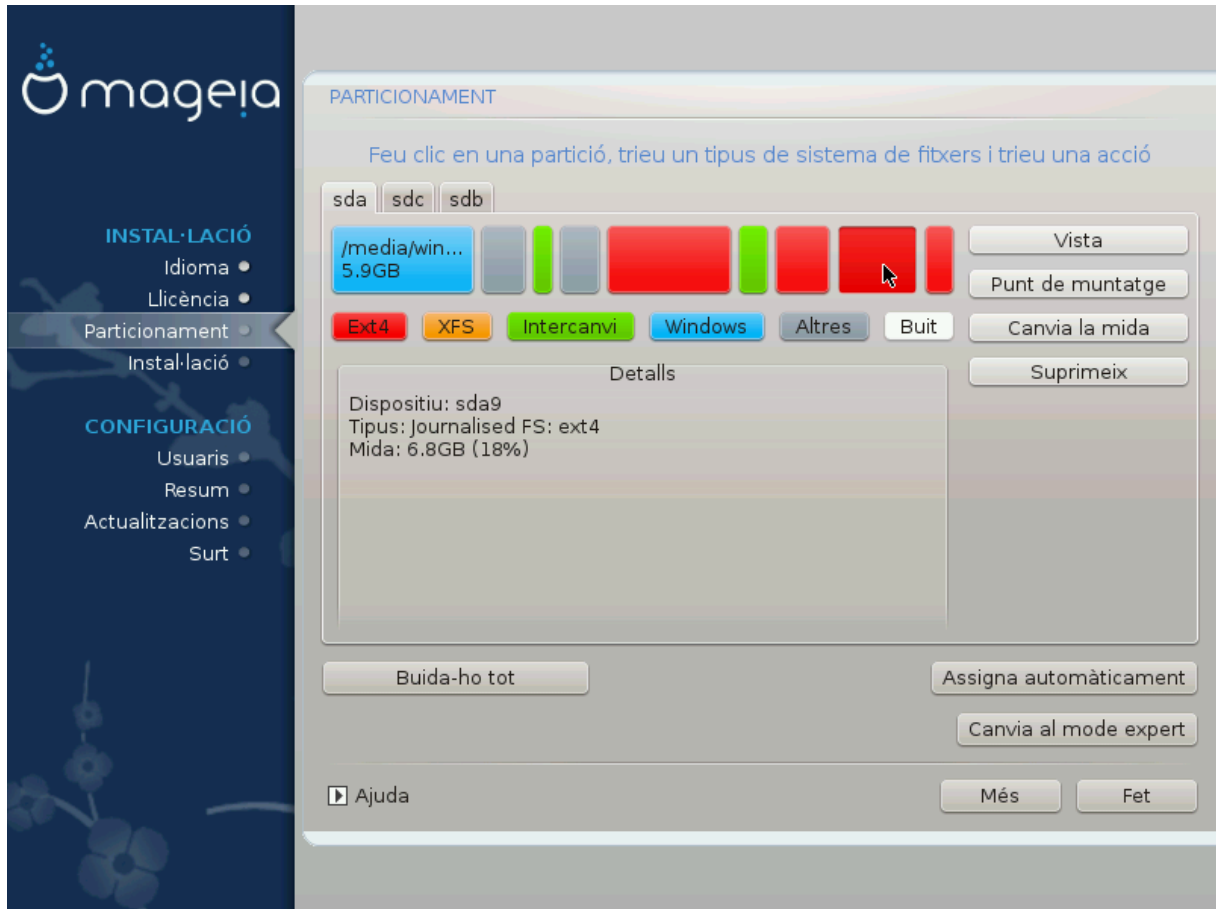
Si esteu segur que els punts de muntatge són correctes, feu clic a *Next*, i trieu si només voleu formatar la partició suggerida per DrakX, o més.

3.6.3. Confirmació del disc dur que es formatarà

- Feu clic a *Previous* si no esteu segur de la vostra elecció.
- Feu clic a *Següent* per continuar si esteu segur que és correcte esborrar **cada** partició, **cada** sistema operatiu i **totes les dades** que podrien estar en aquest disc dur.

3.6.4. Partició de disc personalitzada amb DiskDrake

- Modifiqueu aquí la disposició del(s) disc(s). Podeu eliminar o crear particions, canviar el sistema de fitxers o la mida d'una partició i fins i tot veure'n els detalls abans de començar.
- Hi ha una pestanya a la part superior per a cada disc dur detectat (o un altre dispositiu d'emmagatzematge, com una clau USB), per exemple: *sda*, *sdb*, *sdc*etc.
- Per a totes les altres accions: primer feu clic a la partició desitjada. A continuació, mireu-lo, o trieu un sistema de fitxers i un punt de muntatge, redimensioneu-lo o netegeu-lo. *Mode expert* proporciona més opcions, com ara etiquetar (nom) una partició, o triar un tipus de partició.
- Continua fins que ho hagi ajustat tot a la teva satisfacció, i després fes clic a *Fet* quan estiguis preparat.

1. Aneu amb compte amb l'opció *Neteja-ho tot*, useu-la només si esteu segur que voleu esborrar totes les particions del dispositiu d'emmagatzematge seleccionat.
2. Si voleu usar l'encryptació a la vostra partició /, heu d'assegurar-vos que teniu una partició /boot separada. L'opció d'encryptatge per a la partició /boot NO s'ha d'establir, en cas contrari el vostre sistema no es podrà arrencar.

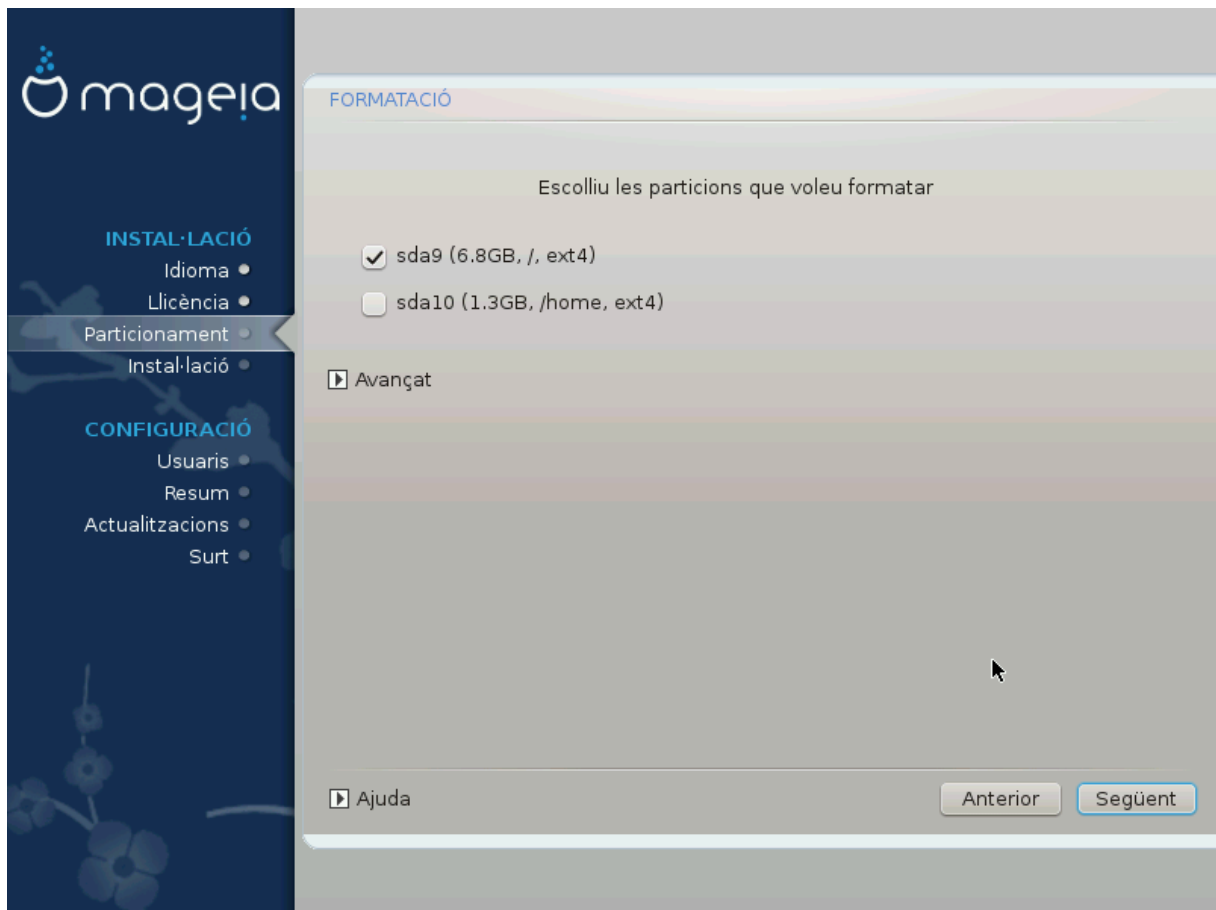

- Si esteu instal·lant Mageia en un sistema UEFI, comproveu que una ESP (EFI System Partition) estigui present i muntada correctament a /boot/EFI. Vegeu la figura 1 a continuació.
- Si esteu instal·lant Mageia en un sistema Legacy/GPT, comproveu que hi ha una partició d'arrencada BIOS i del tipus correcte. Vegeu la figura 2 a continuació.

Figura 3. Partició EFI del sistema

Figura 4. Partició d'arrencada BIOS

3.6.5. Formatació

Aquí podeu triar quina partició voleu formatar. Es conservaran les dades de les particions *i no* marcades per formatar.

Normalment, com a mínim cal formatar les particions que ha seleccionat el DrakX.

Feu clic a *Advanced* per triar les particions que voleu comprovar per als anomenats *blocs dolents*

Si no esteu segur que heu fet l'elecció correcta, podeu fer clic a *Previous*, de nou a *Previous* i després a *Custom* per tornar a la pantalla principal, on podreu triar veure els detalls de les particions.

Quan confieu en les seleccions, feu clic a *Següent* per continuar.

3.7. Programari

3.7.1. Selecció de mitjans

3.7.1.1. Mitjans d'instal·lació suplementaris

Aquesta pantalla us mostra la llista de repositoris ja reconeguts. Podeu afegir altres fonts per als paquets, com ara un disc òptic o una font remota. La selecció de la font determina quins paquets estaran disponibles durant els passos posteriors.

Per a un origen en xarxa cal seguir dos passos:

1. Escollir i activar la xarxa, si no ja està activa.
2. Seleccionar una rèplica o especificar un URL (molt primera entrada). En seleccionar una rèplica, teniu accés a la selecció de tots els repositoris gestionats per Mageia, com el *Nonfree*, el *Tainted*repositories i el *Updates*. Amb l'URL, podeu designar un repositori específic o la vostra pròpia instal·lació NFS.

Si esteu actualitzant una instal·lació de 64 bits que pot contenir alguns paquets de 32 bits, es recomana usar aquesta pantalla per afegir una rèplica en línia seleccionant un dels protocols de la Xarxa aquí. L'ISO de DVD de 64 bits només conté paquets de 64 bits i *noarch*, no podrà actualitzar els paquets de 32 bits. No obstant això, després d'afegir una rèplica en línia, l'instal·lador trobarà els paquets de 32 bits necessaris.

3.7.1.2. Mitjans disponibles

mageia

INSTAL·LACIÓ

- Idioma •
- Licència •
- Particionament •
- Instal·lació •

CONFIGURACIÓ

- Usuaris •
- Resum •
- Actualitzacions •
- Surt •

SELECCIÓ DE SUPORTS

Aquí podeu habilitar més suports si voleu.
Algun maquinari de l'ordinador requereix microprogramari no lliure perquè els controladors lliures funcionin.
Hauríeu d'habilitar «Nonfree Release»

- Core Release
- Core Updates
- Nonfree Release
- Nonfree Updates
- Tainted Release
- Tainted Updates

[▶ Ajuda](#) [Següent](#)

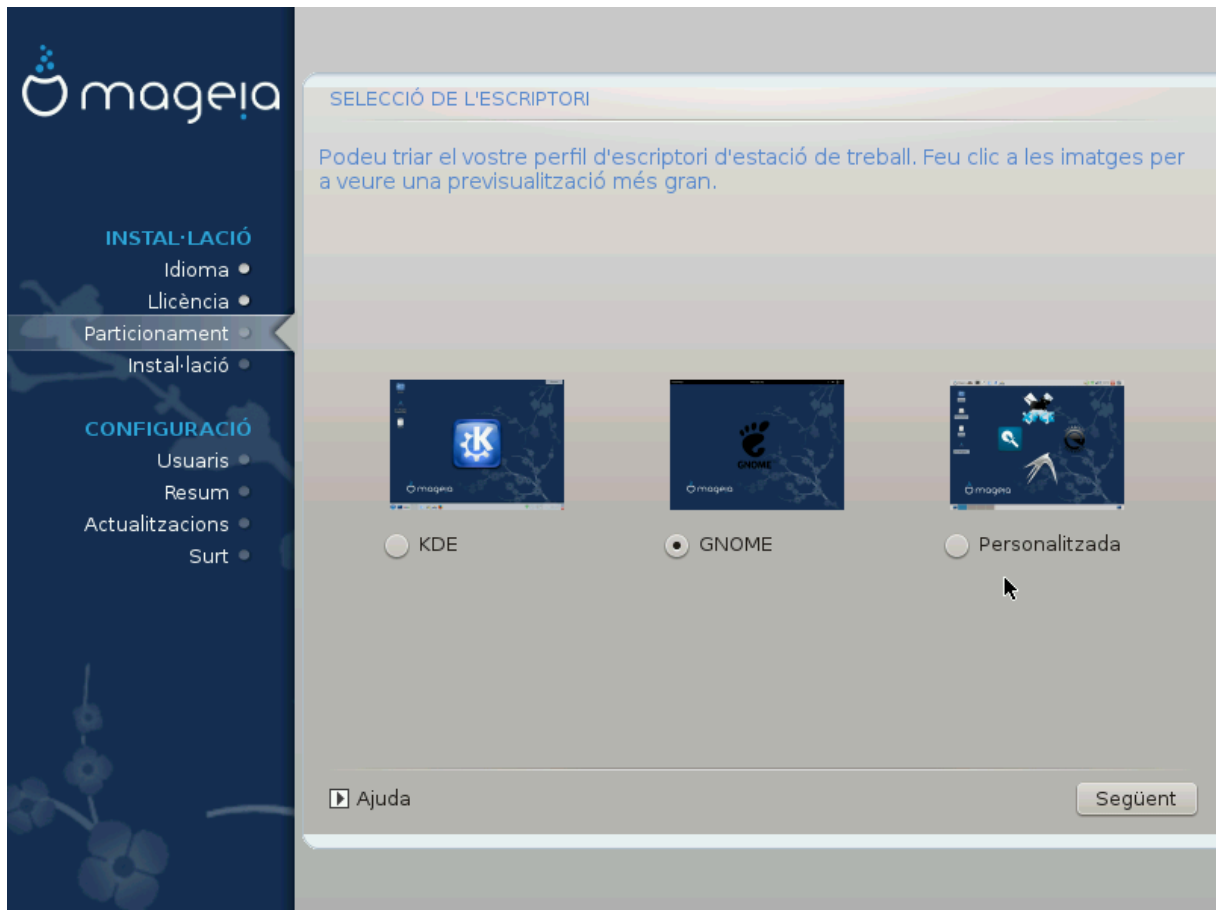
Aquí teniu una llista de tots els dipòsits disponibles. No tots els dipòsits estan disponibles, depenent del mitjà que feu servir per a la instal·lació. La selecció dels dipòsits determina quins paquets es proposaran per a seleccionar durant els següents passos.

- No es pot inhabilitar el dipòsit *core*, ja que conté la base de la instal·lació.
- El repositori *Nonfree* inclou paquets que són gratuïts, és a dir, Mageia pot redistribuir-los, però contenen programari de codi tancat (d'aquí el nom - Nonfree). Per exemple, aquest repositori inclou controladors propietaris de targetes gràfiques nVidia i AMD, microprogramari per a diverses targetes WiFi, etc.
- El repositori *Tainted* inclou paquets alliberats sota una llicència lliure. Els criteris principals per col·locar paquets en aquest repositori és que poden violar les patents i les lleis de copyright en alguns països, per exemple, còdecs multimèdia necessaris per reproduir diversos fitxers d'àudio/vídeo; paquets necessaris per reproduir DVD de vídeo comercial, etc.

3.7.2. Selecció de l'escriptori

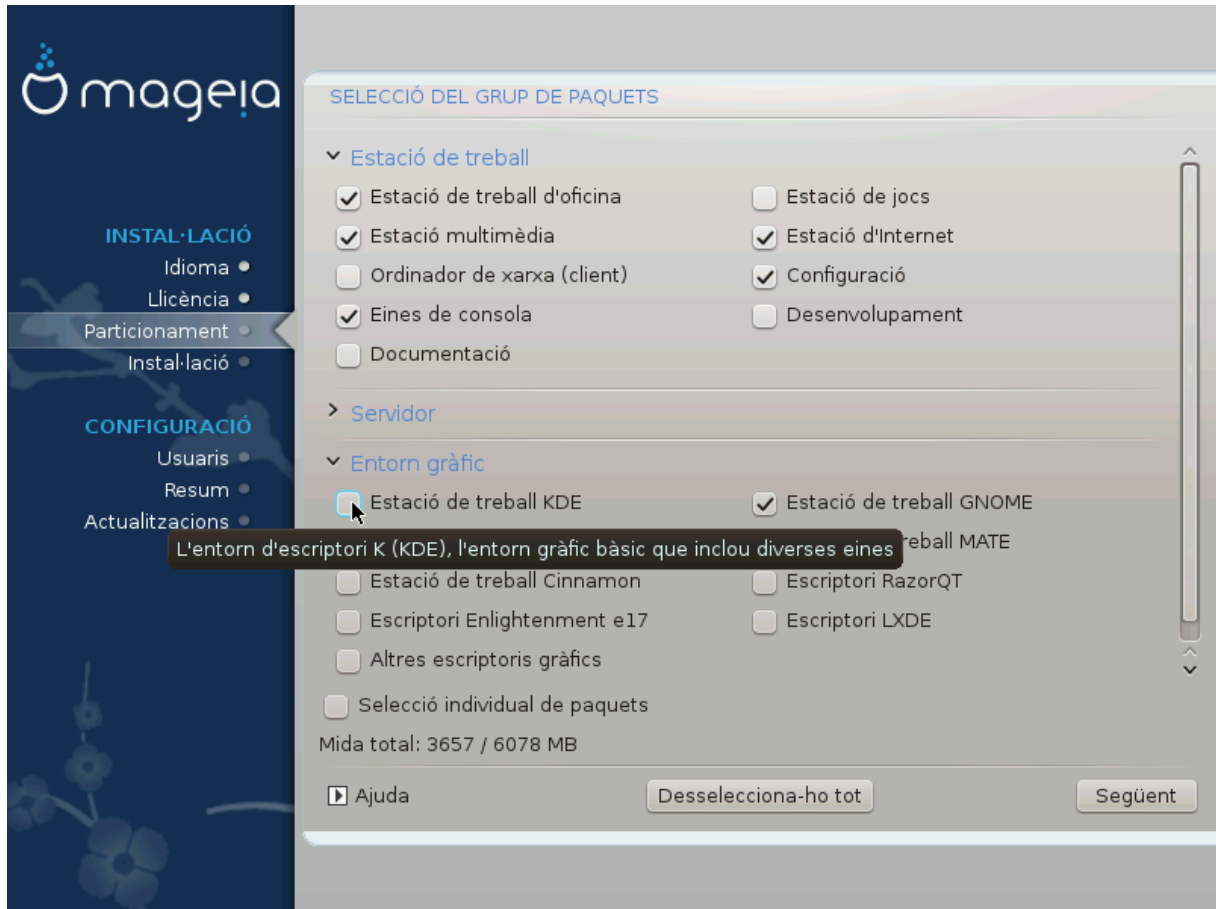
Algunes opcions fetes aquí obriran altres pantalles amb opcions relacionades.

Després dels passos de selecció, veureu una presentació de diapositives durant la instal·lació dels paquets requerits. La presentació de diapositives es pot desactivar prement el botó *Detalls*.

- Trieu si preferiu usar l'entorn d'escriptori KDE Plasma o GNOME. Tots dos venen amb un conjunt complet d'aplicacions i eines útils.
- Seleccioneu *Personalitzat* si no voleu usar cap d'aquestes opcions (o, de fet, usar totes dues) o si voleu modificar les opcions de programari predeterminades per a aquests entorns d'escriptori. L'escriptori LXDE, per exemple, és més lleuger que els dos anteriors, amb menys caramels d'ull i amb menys paquets instal·lats per defecte.

3.7.3. Selecció de grups de paquets

Els paquets s'organitzen en grups comuns, per fer que triar el que necessiteu al vostre sistema sigui molt més fàcil. Els grups són bastant autoexplicatius, però hi ha més informació sobre el contingut de cadascun en els consells d'eina que es fan visibles a mesura que el ratolí es passa per sobre d'ells.

- **Estació de treball**
- **Servidor**
- **Entorn gràfic**
- **Selecció individual de paquets:** podeu usar aquesta opció per afegir o eliminar manualment paquets

Vegeu [Instal·lació mínima](#) per obtenir instruccions sobre com fer una instal·lació mínima (sense o amb X i IceWM).

3.7.4. Instal·lació mínima

La instal·lació mínima està pensada per a aquelles persones amb usos específics per a Mageia, com ara un servidor o una estació de treball especialitzada. Probablement usareu aquesta opció combinada amb l'opció *Selecció individual de paquets* per afinar la instal·lació. Vegeu [Tria l'arbre de paquets](#).

- Podeu triar una *Instal·lació mínima* desseleccionant-ho tot a la pantalla *Selecció de grups de paquets*, vegeu [Tria els grups de paquets](#).

Si voleu, podeu marcar l'opció *Selecció individual de paquets* a la mateixa pantalla.

- Si trieu aquest mètode d'instal·lació, la pantalla corresponent (vegeu la captura de pantalla de sota) us oferirà alguns extres útils per instal·lar, com ara la documentació i "X".

Si se selecciona l'opció *Amb X*, s'inclourà l'IceWM (un entorn d'escriptori lleuger).

La documentació bàsica es proporciona en forma de “man” i “info” pàgines. Conté les pàgines man del [Linux Documentation Project](http://www.tldp.org/manpages/man.html) [http://www.tldp.org/manpages/man.html] i les [GNU coreutils](http://www.gnu.org/software/coreutils/manual/) [http://www.gnu.org/software/coreutils/manual/] info pages.

3.7.5. Tria de paquets individuals

Aquí podeu afegir o eliminar qualsevol paquet addicional per personalitzar la instal·lació.

Després d'haver fet la vostra elecció, podeu fer clic a la icona *floppy* a la part inferior de la pàgina per desar la vostra elecció de paquets (desar a una clau USB també funciona). A continuació, podeu usar aquest fitxer per instal·lar els mateixos paquets en un altre sistema, prement el mateix botó durant la instal·lació i triant carregar-lo.

3.8. Gestió d'usuaris

3.8.1. Estableix la contrasenya d'administrador (root):

És aconsellable que totes les instal·lacions de Mageia estableixin una contrasenya superusuari (administrador), normalment anomenada la contrasenya *root* a Linux. Heu de repetir la mateixa contrasenya a la casella de sota, per a comprovar que la primera entrada no s'ha escrit malament.

A mesura que escriviu una contrasenya a la casella superior, un escut canviarà de vermell a groc o a verd en funció de la força de la contrasenya. Un escut verd indica que esteu usant una contrasenya segura.

Totes les contrasenyes distingeixen entre majúscules i minúscules. El millor és usar una barreja de lletres (majúscules i minúscules), números i altres caràcters en una contrasenya.

3.8.2. Introduïu un usuari

Afegeix un usuari aquí. Un usuari normal té menys privilegis que el superusuari (root), però suficient per usar Internet, aplicacions d'oficina o jocs i qualsevol altra cosa per la qual l'usuari mitjà pugui usar un ordinador.

- **Icona**

Feu clic a aquest botó si voleu canviar la icona de l'usuari

- **Nom real**

Inseriu el nom real de l'usuari en aquest quadre de text.

- **Nom de sessió**

Introduïu el nom d'inici de sessió de l'usuari o deixeu que DrakX usi una versió del nom real de l'usuari.
El nom d'inici de sessió distingeix entre majúscules i minúscules.

- **Contrasenya**

Introduïu la contrasenya de l'usuari (recordeu els consells de la nota anterior).

Contrasenya (de nou): Torneu a escriure la contrasenya d'usuari. DrakX comprovarà que no heu escrit malament la contrasenya.

Qualsevol usuari que s'afegeixi durant la instal·lació de Mageia, tindrà un directori d'inici que està protegit per lectura i escriptura (umask)0027)

Podeu afegir usuaris addicionals necessaris a la configuració - *Resum* pas durant la instal·lació. Trieu *Gestió d'usuaris*.

Els permisos d'accés també es poden modificar després de la instal·lació.

3.8.3. Gestió d'usuaris (avançada)

L'opció *Advanced* permet editar més paràmetres per a l'usuari que esteu afegint.

- *Shell*: Aquesta llista desplegable permet canviar l'interpret d'ordres disponible per a qualsevol usuari que heu afegit a la pantalla anterior. Les opcions són Bash, Dash i Sh.
- *ID d'usuari*: Aquí podeu establir l'ID d'usuari per a qualsevol usuari que hàgiu afegit a la pantalla anterior. Si no esteu segurs de quin és el propòsit, deixeu-lo en blanc.
- *ID de grup*: Això permet establir l'ID de grup. De nou, si no n'esteu segurs, deixeu-ho en blanc.

3.9. Configuració gràfica

3.9.1. Configuració de la targeta gràfica i el monitor

Independentment de l'entorn gràfic (també conegut com a entorn d'escriptori) que hàgiu triat per a aquesta instal·lació de Mageia, tots estan basats en un sistema d'interfície gràfica d'usuari anomenat X Window System, o simplement "X". Per tant, perquè el Plasma del KDE, el GNOME, el LXDE o qualsevol altre entorn gràfic funcionin bé, cal que la configuració següent "X" sigui correcta.

Trieu manualment la configuració apropiada si creieu que els detalls són incorrectes o si no es mostra cap.

- **Targeta gràfica**

Si ho necessites, pots seleccionar una targeta específica d'aquesta llista expandible. Vegeu [???](#).

- **Monitor**

Podreu triar el connector 'n Reprodueix, si és el cas, o triar el vostre monitor de les llistes *Vendor* o *Generic*. Trieu *Personalitzat* si preferiu definir manualment les taxes d'actualització horitzontal i vertical del monitor. Vegeu [???](#).

- **Resolució**

La resolució i la profunditat de color del vostre monitor es poden establir aquí.

- **Test**

El botó de prova no sempre apareix durant la instal·lació. Si l'opció és aquí, i proveu la configuració, se us hauria de demanar que confirmeu que la configuració és correcta. Si responeu *Yes*, es mantindran els paràmetres. Si no veieu res, tornareu a la pantalla de configuració i podreu tornar a configurar-ho tot fins que el resultat de la prova sigui satisfactori. Si l'opció de prova no està disponible, assegureu-vos que la configuració està a la part segura.

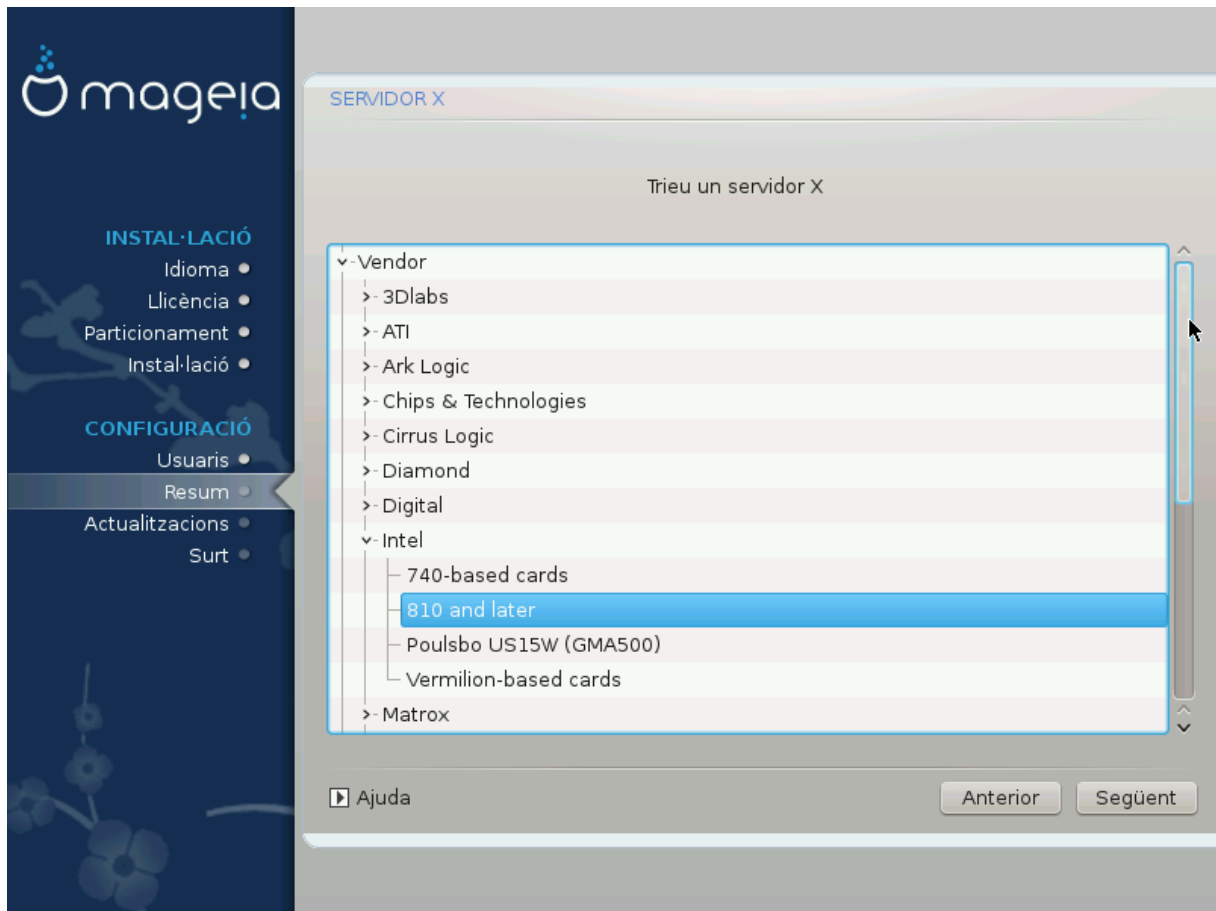
- **Opcions**

Aquí podeu triar habilitar o inhabilitar diverses opcions.

Existeix el risc de danyar un monitor si es trien tarifes d'actualització que estan fora del rang de freqüència d'aquest monitor. Això s'aplica a les pantalles CRT més antigues: els monitors moderns rebutjaran una freqüència no suportada i normalment entraran en mode d'espera.

3.9.2. Tria del servidor de les X (configura la targeta gràfica)

DrakX té una base de dades de targetes de vídeo força completa i normalment identifica correctament el dispositiu de vídeo.

Si l'instal·lador no ha detectat correctament la targeta gràfica i sabeu quina és, seleccioneu-la a l'arbre:

- Fabricant
- a continuació, la marca de la teva targeta
- i el model de targeta

Si no trobeu la vostra targeta a les llistes de proveïdors (perquè encara no és a la base de dades o és una targeta més antiga) podeu trobar un controlador adequat a la categoria *Xorg*, que proporciona més de 40 controladors de targetes de vídeo genèrics i de codi obert. Si encara no trobeu un controlador específic per a la vostra targeta, hi ha l'opció d'usar el controlador VESA que proporciona capacitats bàsiques.

Tingueu en compte que si seleccioneu un controlador incompatible, només podreu tenir accés a la interfície *de la línia d'ordres*

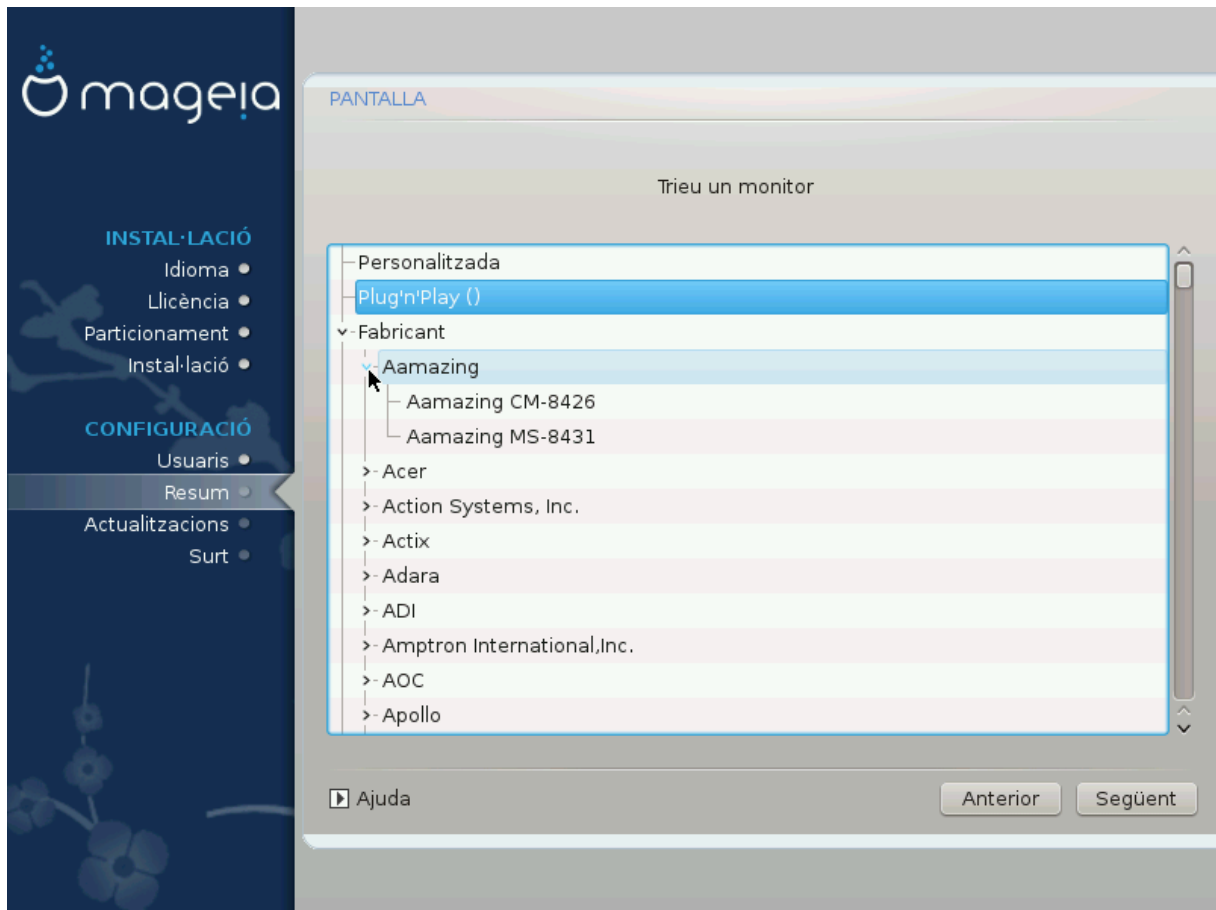
Alguns fabricants de targetes de vídeo proporcionen controladors propietaris per a Linux que només poden estar disponibles al repositori *Nonfree* i en alguns casos només dels llocs web dels fabricants de targetes. El repositori *Nonfree* ha d'estar habilitat explícitament per accedir-hi. Si no l'heu activat prèviament, hauríeu de fer-ho després de reiniciar per primera vegada.

3.9.3. Tria del monitor

DrakX té una base de dades de monitors força completa i normalment identificarà correctament el vostre.

Seleccionar un monitor amb característiques diferents podria danyar el monitor o el maquinari de vídeo. No intenteu res sense saber què esteu fent. Si teniu dubtes, hauríeu de consultar la documentació del monitor.

Personalitzat Aquesta opció permet establir dos paràmetres crítics: la freqüència d'actualització vertical i la freqüència de sincronització horitzontal. L'actualització vertical determina la freqüència amb què es refresca la pantalla i la sincronització horitzontal és la velocitat a la qual es mostren les línies d'escaneig.

És **MOLT IMPORTANT** que no especifiqueu un tipus de monitor amb un interval de sincronismes que superi les capacitats del vostre monitor: podríeu fer-lo malbé. En cas de dubte, trieu una configuració conservadora i consulteu la documentació del monitor.

Plug'n'Play Aquesta és l'opció predeterminada i intenta determinar automàticament el tipus de monitor des de la base de dades del monitor.

Fabricant Si l'instal·lador no ha detectat correctament el vostre monitor i sabeu quin teniu, podeu triar-lo entre les opcions seleccionant:

- Fabricant
- Model del monitor

Genèric En seleccionar aquest grup es llistaran aproximadament 30 configuracions de visualització com 1024x768 . 60Hz i inclou pantalles de panell pla com s'usen en ordinadors portàtils. Aquest és sovint un bon grup de selecció de monitors si necessiteu usar el controlador de targetes VESA quan el vostre maquinari de vídeo no es pot determinar automàticament. Una vegada més, pot ser savi ser conservador en les seves seleccions.

3.10. Gestor d'arrencada

3.10.1. Carregadors d'arrencada disponibles

3.10.1.1. Grub2

Grub2 en sistemes antics MBR/GPT

- El GRUB2 (amb o sense menú gràfic) s'usarà exclusivament com a carregador d'arrencada per a un sistema Legacy/MBR o Legacy/GPT.
- Per defecte, s'escriurà un nou carregador d'arrencada en el MBR (Master Boot Record) del vostre primer disc dur o en la partició d'arrencada de la BIOS.

Grub2-efi en sistemes UEFI

- GRUB2-efi o rEFInd es poden usar com a carregador d'arrencada per a un sistema UEFI.
- Per defecte, un nou carregador d'arrencada (Grub2-efi) s'escriurà a l'ESP (EFI System Partition).

Si ja hi ha instal·lats sistemes operatius basats en UEFI al vostre ordinador (Windows 8 per exemple), l'instal·lador de Mageia detectarà l'ESP existent creat per Windows i hi afegirà grub2-efi. Si no existeix ESP, es crearà una. Tot i que és possible tenir diversos ESP, només se'n requereix un, sigui quin sigui el nombre de sistemes operatius que tinguis.

3.10.1.2. rEFInd

rEFInd en sistemes UEFI

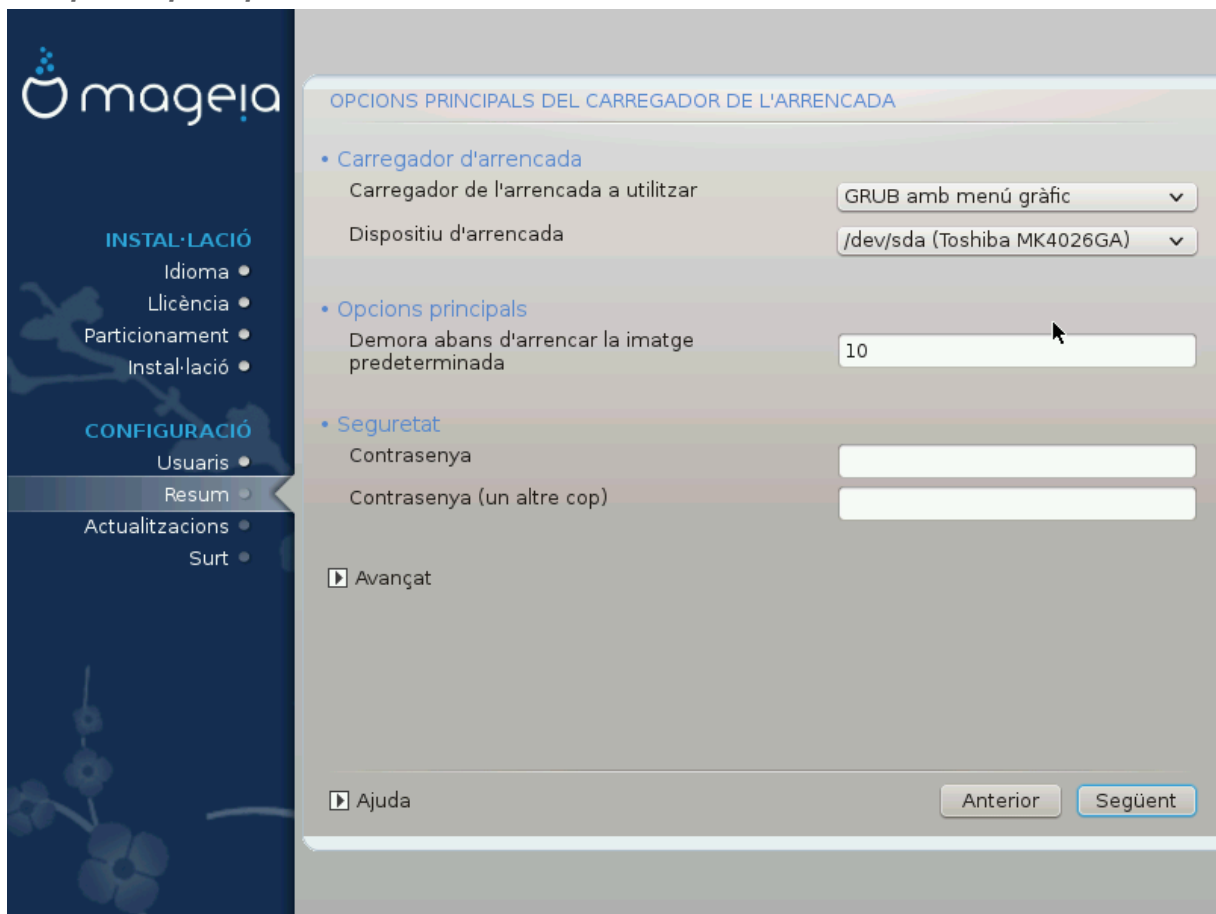
- El rEFInd té un bon conjunt gràfic d'opcions, i pot detectar automàticament els carregadors d'arrencada EFI instal·lats. Veure: <http://www.rodsbooks.com/refind/>

Tingueu en compte que per poder usar l'opció rEFInd, una partició del sistema EFI instal·lada ha de coincidir amb la vostra arquitectura de sistema: si teniu una partició del sistema EFI de 32 bits instal·lada en una màquina de 64 bits, per exemple, l'opció rEFInd no es mostrarà/disponible per a vós.

3.10.2. Configuració del carregador d'arrencada

3.10.2.1. Opcions principals del menú d'arrencada

- **Gestor d'arrencada per usar**
 - GRUB2 (amb menú gràfic o de text), es pot triar tant per als Legacy MBR/BIOS systems com per als UEFI systems.
 - rEFInd (amb un menú gràfic) és una opció alternativa només per usar amb UEFI sistemes.
- **Dispositiu d'arrencada**

No canviis això a menys que realment sàpigues el que estàs fent.

No hi ha opció d'escriure GRUB al sector d'arrencada d'una partició (p. ex.: sda1), ja que aquest mètode es considera poc fiable.

Quan s'usa el mode UEFI, el dispositiu d'arrencada es llistarà com a EFI System Partition.

- **Retard abans d'arrencar la imatge per defecte**

Aquest quadre de text permet establir un retard, en segons, abans que s'iniciï el sistema operatiu per defecte.
- **Seguretat**

Això permet establir una contrasenya per al carregador d'arrencada. Això significa que es requerirà un nom d'usuari i una contrasenya en arrencar per tal de seleccionar una entrada d'arrencada o canviar la configuració. Això és opcional, i la majoria de les persones no tenen cap possibilitat de necessitar-ho. El nom d'usuari és `root` i la contrasenya és l'escollida a continuació.

- **Contrasenya**

Trieu una contrasenya per al carregador d'arrencada (opcional)

- **Contrasenya (de nou)**

Torneu a escriure la contrasenya i el DrakX comprovarà que coincideixi amb el conjunt anterior

Avançat

- *Habilita l'ACPI*

ACPI (Advanced Configuration and Power Interface) és un estàndard per a la gestió d'energia. Pot estalviar energia aturant els dispositius no usats. Deseleccionar-lo podria ser útil si, per exemple, el vostre ordinador no admet l'ACPI o si penseu que la implementació de l'ACPI podria causar alguns problemes (per exemple reinicis aleatoris o bloqueigs del sistema).

- *Habilita SMP*

Aquesta opció habilita/inhabilita el multiprocessament simètric per a processadors multinucli

- *Habilita l'APIC*

Activar això dona accés al sistema operatiu al controlador d'interrupció programable avançat. Els dispositius APIC permeten models de prioritat més complexos i gestió avançada d'IRQ (Sol·licitud d'Interrupció).

- *Activa l'APIC local*

Aquí podeu establir l'APIC local, que gestiona totes les interrupcions externes per a un processador específic en un sistema SMP

3.10.2.2. Configuració del gestor d'arrencada

Si, a la secció anterior heu seleccionat `rEFInd` com a carregador d'arrencada a usar, se us presentaran les opcions que es mostren a la captura de pantalla directament a sota. Altrament, passeu a la captura de pantalla posterior per a les opcions.

Les vostres opcions de configuració del `rEFInd`:

- **Instal·la o actualitza rEFInd a la partició del sistema EFI.**
- **Instal·la a /EFI/BOOT.**

Aquesta opció instal·la el carregador d'arrencada al directori `/EFI/BOOT` de l'ESP (EFI System Partition). Això pot ser útil quan:

(a) Instal·lació en una unitat extraïble (p. ex. un llapis USB) que es pot eliminar i connectar a una màquina diferent. Si el carregador d'arrencada està emmagatzemat a `/EFI/BOOT`, UEFI BIOS el detectarà i us permetrà arrencar des d'aquesta unitat.

(b) Com a solució alternativa on, a causa d'un programari BIOS UEFI erroni, el nou carregador d'arrencada escrit per a Mageia no serà reconegut al final de la instal·lació.

Si no heu seleccionat `rEFInd` com el carregador d'arrencada a usar a la secció anterior, a continuació es mostren les opcions de configuració del carregador d'arrencada:

- **Per defecte**

El sistema operatiu que s'iniciarà per defecte.

- **Afegeix**

Aquesta opció us permet passar informació al nucli o dir-li al nucli que us doni més informació a mesura que arrenca.

- **Prova estrangera OS**

Si ja teniu instal·lats altres sistemes operatius, Mageia intenta afegir-los al nou menú d'arrencada de Mageia. Si no voleu aquest comportament, desmarqueu l'opció Probe Foreign OS.

- **Instal·la a /EFI/BOOT.** (Nota: aquesta opció de menú només està disponible on l'instal·lador detecta que una màquina està en mode UEFI).

Aquesta opció instal·la el carregador d'arrencada al directori /EFI/BOOT de l'ESP (EFI System Partition). Això pot ser útil quan:

(a) Instal·lació en una unitat extraïble (p. ex. un llapis USB) que es pot eliminar i connectar a una màquina diferent. Si el carregador d'arrencada està emmagatzemat a /EFI/BOOT, UEFI BIOS el detectarà i us permetrà arrencar des d'aquesta unitat.

(b) Com a solució alternativa on, a causa d'un programari BIOS UEFI erroni, el nou carregador d'arrencada escrit per a Mageia no serà reconegut al final de la instal·lació.

Avançat

- *Mode de vídeo*

Això estableix la mida de la pantalla i la profunditat de color que s'usarà en el menú d'arrencada. Si feu clic al triangle avall se us oferiran altres opcions de mida i profunditat de color.

- *No toquis ESP ni MBR*

Seleccioneu aquesta opció si no voleu un Mageia arrencable, però preferireu carregar-lo en cadena des d'un altre sistema operatiu. Obtindreu un avís que falta el carregador d'arrencada. Feu clic a Ok només si esteu segur que enteneu les implicacions i voleu continuar.

La càrrega de la cadena a través de carregadors d'arrencada antics (GRUB Legacy i LiLo) ja no és compatible amb Mageia, ja que és probable que falli en intentar arrencar aquesta instal·lació resultant de Mageia. Si useu una altra cosa que no sigui GRUB2 o rEFInd per a aquest propòsit, ho feu sota el vostre propi risc!

3.10.3. Altres opcions

3.10.3.1. Ús d'un gestor d'arrencada existent

El procediment exacte per afegir Mageia a un carregador d'arrencada existent està més enllà de l'abast d'aquesta documentació. No obstant això, en la majoria dels casos implicarà executar el programa d'instal·lació del carregador d'arrencada pertinent, que hauria de detectar Mageia i afegir automàticament una entrada per a ell al menú del carregador d'arrencada. Consulta la documentació del sistema operatiu corresponent.

3.10.3.2. Instal·lació sense un carregador d'arrencada

Si bé podeu optar per instal·lar Mageia sense un carregador d'arrencada (vegeu la secció 2.1 Avançat), això no és recomanable a menys que sapigueu absolutament el que esteu fent, ja que sense algun tipus de carregador d'arrencada el vostre sistema operatiu no podrà començar.

3.10.3.3. Addició o modificació d'una entrada al menú d'arrencada

Per fer-ho, heu d'editar manualment `/boot/grub2/custom.cfg` o usar el programari **grub-customizer** eina (disponible als repositoris de Mageia).

Per obtenir més informació, consulteu: https://wiki.mageia.org/en/Grub2-efi_and_Mageia

3.11. Resum de la configuració

DrakX presenta una proposta per a la configuració del vostre sistema en funció de les opcions que heu fet i del maquinari detectat. Podeu comprovar la configuració aquí i canviar-la si voleu prement *Configurar*.

Com a regla general, es recomana que accepteu la configuració predeterminada a menys que:

- hi ha problemes coneguts amb una configuració predeterminada
 - la configuració per defecte ja s'ha provat i falla
 - algun altre factor esmentat en les seccions detallades següents és un problema
-

3.11.1. Paràmetres del sistema

- **Fus horari**

Si la configuració de l'hora que heu triat abans és incorrecta, podeu corregir-la aquí. Vegeu també [???](#) i [???](#)

- **País / Regió**

Si el país seleccionat és incorrecte, és molt important que corregeixis la configuració. Vegeu [Seleccioneu un país](#)

- **Gestor d'arrencada**

Proposta DrakX per a la configuració del carregador d'arrencada

No canviis res, llevat que sàpigues com configurar el GRUB2. Per a més informació, vegeu [Gestor d'arrencada](#)

- **Gestió d'usuaris**

Podeu afegir usuaris addicionals aquí. Se'ls assignaran els seus propis `/home` directoris.

- **Serveis**

Els serveis del sistema fan referència a aquells petits programes que s'executen en segon pla (daemons). Aquesta eina permet activar o desactivar determinats processos.

Heu de comprovar-ho detingudament abans de canviar res aquí -un error pot impedir que el vostre ordinador funcioni correctament. Per a més informació, vegeu [Configura els serveis](#)

3.11.2. Paràmetres del maquinari

- **Teclat**

Configureu la disposició del teclat d'acord amb la ubicació, l'idioma i el tipus de teclat.

Si noteu una disposició de teclat incorrecta i voleu canviar-la, tingueu en compte que les contrasenyes també canviaran.

- **Ratolí**

Aquí podeu afegir i configurar altres dispositius apuntadors, tauletes, ratolins de bola, etc.

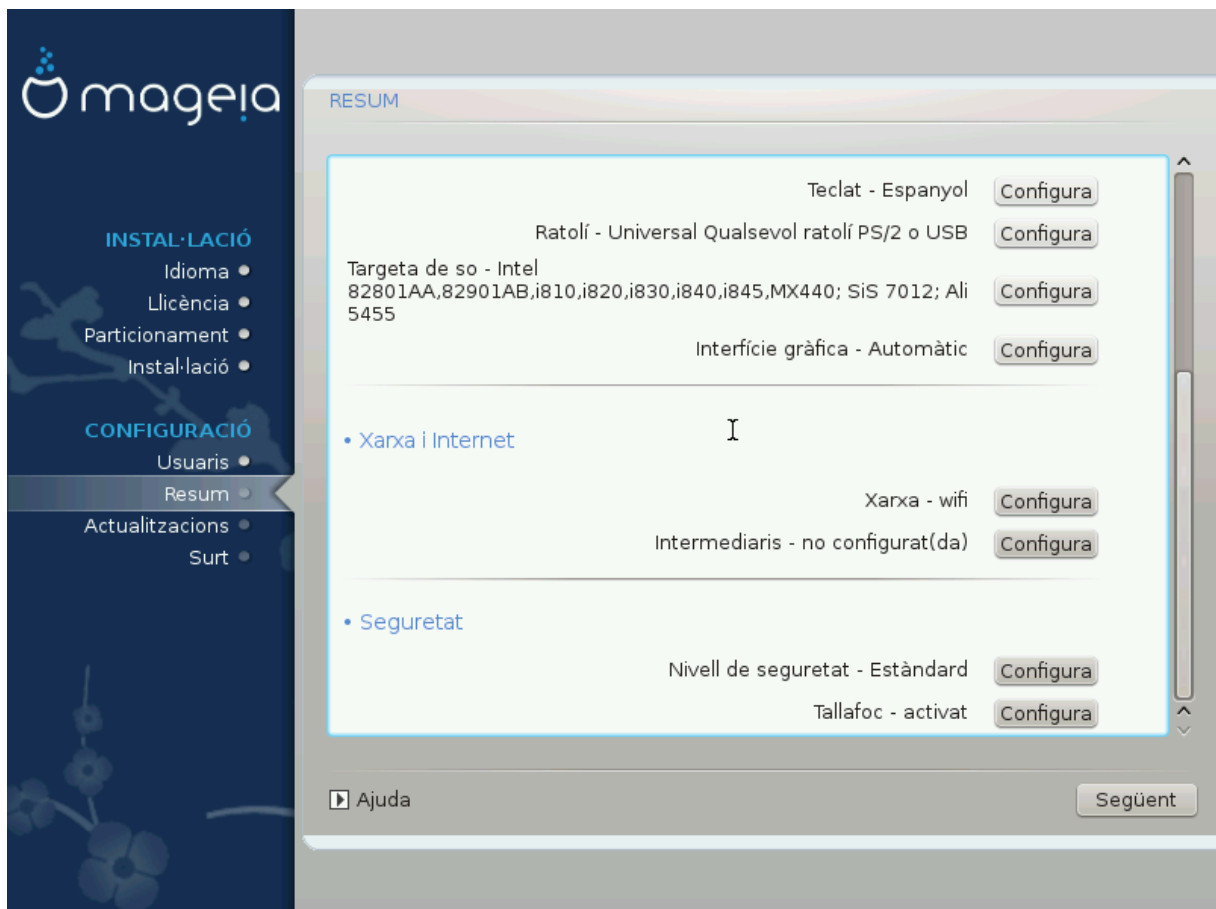
- **Targeta de so**

L'instal·lador usará el controlador per defecte si n'hi ha un disponible.

Si no hi ha cap controlador per defecte real per a la targeta de so, pot haver-hi altres controladors alternatius possibles disponibles per triar. Si aquest és el cas, però penseu que l'instal·lador no ha fet l'elecció més adequada, podeu fer clic a *Advanced* per especificar manualment un controlador.

- **Interfície gràfica**

Aquesta secció us permet configurar les targetes gràfiques i les pantalles. Per a més informació, consulteu [Configuració de la targeta gràfica i el monitor](#)

3.11.3. Paràmetres de xarxa i Internet

- **Xarxa**

Podeu configurar la vostra xarxa aquí, però per a les targetes de xarxa amb controladors no lliures és millor fer-ho després de reiniciar, usant el Centre de Control Mageia, si encara no heu habilitat els *Nonfree* repositoris multimèdia.

Quan afegiu una targeta de xarxa, no oblideu establir el tallafoc per a controlar també aquesta interfície.

- **Servidors intermediaris**

Un servidor intermediari actua com a intermediari entre el vostre ordinador i Internet en general. Aquesta secció permet configurar l'ordinador per a usar un servei de servidor intermediari.

És possible que hàgiu de consultar al vostre administrador de sistemes per obtenir els paràmetres que heu d'introduir aquí.

3.11.4. Seguretat

- **Nivell de seguretat**

El nivell de seguretat per al vostre ordinador, en la majoria dels casos la configuració predeterminada (Standard) és adequada per a ús general. Selecciona l'opció que més s'adapti al teu ús.

- **Tallafoc**

El tallafoc us permet gestionar quines connexions de xarxa estan permeses a l'ordinador. El valor per defecte segur és permetre connexions entrants ZERO. Això no impedeix que us connecteu fora i useu l'ordinador amb normalitat.

Tinguin en compte que Internet és una xarxa d'alt risc on hi ha intents continus de sondejar i atacar sistemes. Fins i tot aparentment “connexions segures” com ICMP (per ping) s'han usat com a canals de dades encoberts per a l'exfiltració de dades per persones malicioses.

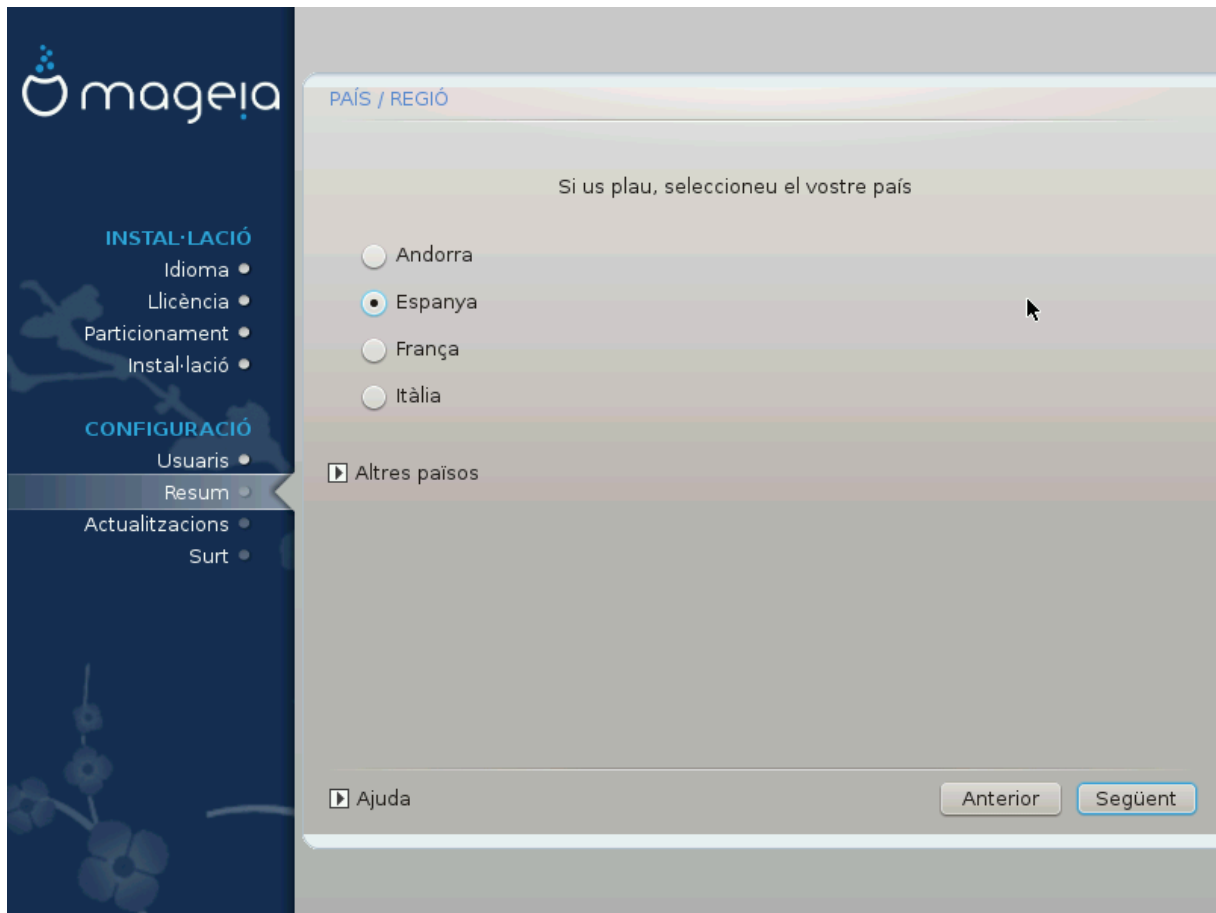
Per obtenir més informació, consulteu [Tallafoc](#).

Tingues en compte que permetre *tot* (sense tallafocs) pot ser molt arriscat.

3.12. Locale

3.12.1. Selecció de país / regió

- Seleccioneu el vostre país o regió. Això és important per a tot tipus de configuracions, com ara el domini de regulació de moneda i sense fils. Establir el país equivocat pot provocar que no es pugui usar una xarxa sense fil.
- Si el vostre país no està a la llista, feu clic a l'opció *Altres països* i trieu el vostre país / regió allà.

Si el vostre país només està a la llista *Other Countries*, després de fer clic a *OK* pot semblar que s'ha triat un país de la llista principal. Malgrat això, DrakX aplicarà realment la teva elecció.

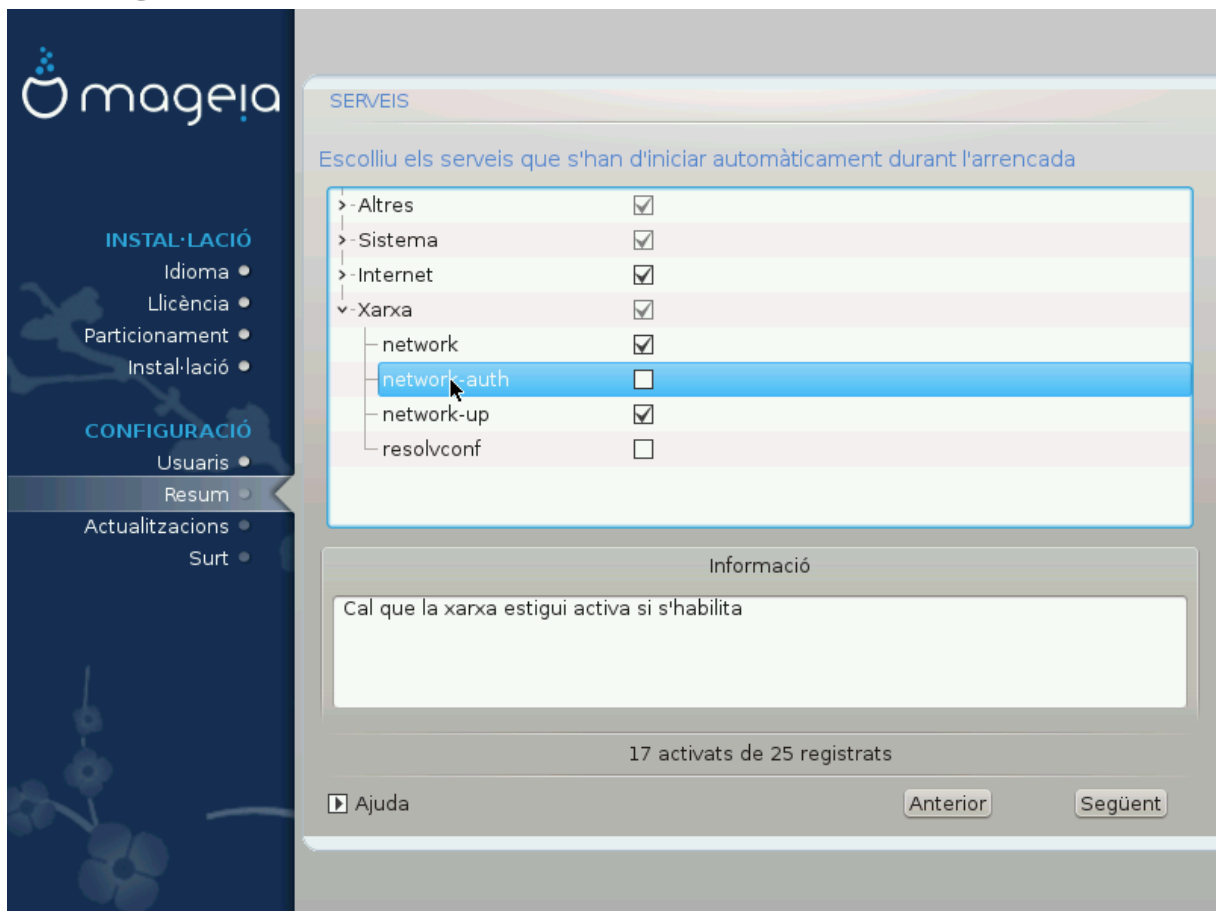
3.12.1.1. Mètode d'entrada

A la pantalla *Altres països* també podeu seleccionar un mètode d'entrada (a la part inferior de la llista). Els mètodes d'entrada permeten als usuaris introduir caràcters multilingües (xinès, japonès, coreà, etc.). IBus és el mètode d'entrada per defecte, de manera que els usuaris no haurien de necessitar configurar-lo manualment. Altres mètodes d'entrada (SCIM, GCIN, HIME, etc) també proporcionen funcions similars i es poden instal·lar si heu afegit un mitjà HTTP/FTP abans de la selecció de paquets.

Si heu perdut la configuració del mètode d'entrada durant la instal·lació, podeu accedir-hi després de la instal·lació mitjançant `Configura el vostre ordinador # Sistema`, o executant `locale-drake` com a `root`.

3.13. Configuració dels serveis

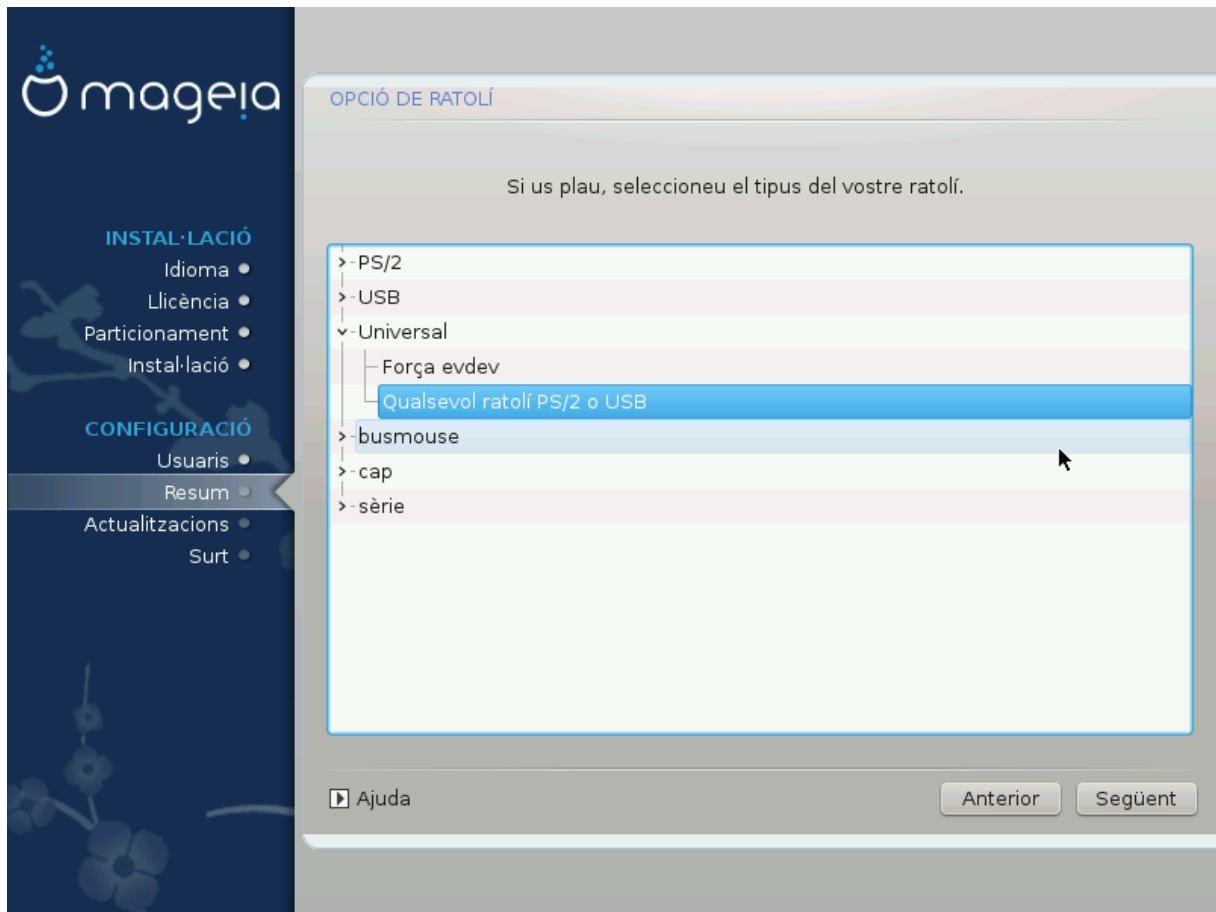

Aquí podeu triar quins serveis s'han d'iniciar quan arrenqueu el vostre sistema.

- Feu clic en un triangle per a ampliar un grup a tots els serveis pertinents. Els paràmetres triats per DrakX solen ser bons.
- Si realceu un servei, se us en mostrarà informació a la casella inferior.

Canvieu coses només si teniu molt clar què esteu fent.

3.14. Selecció del ratolí

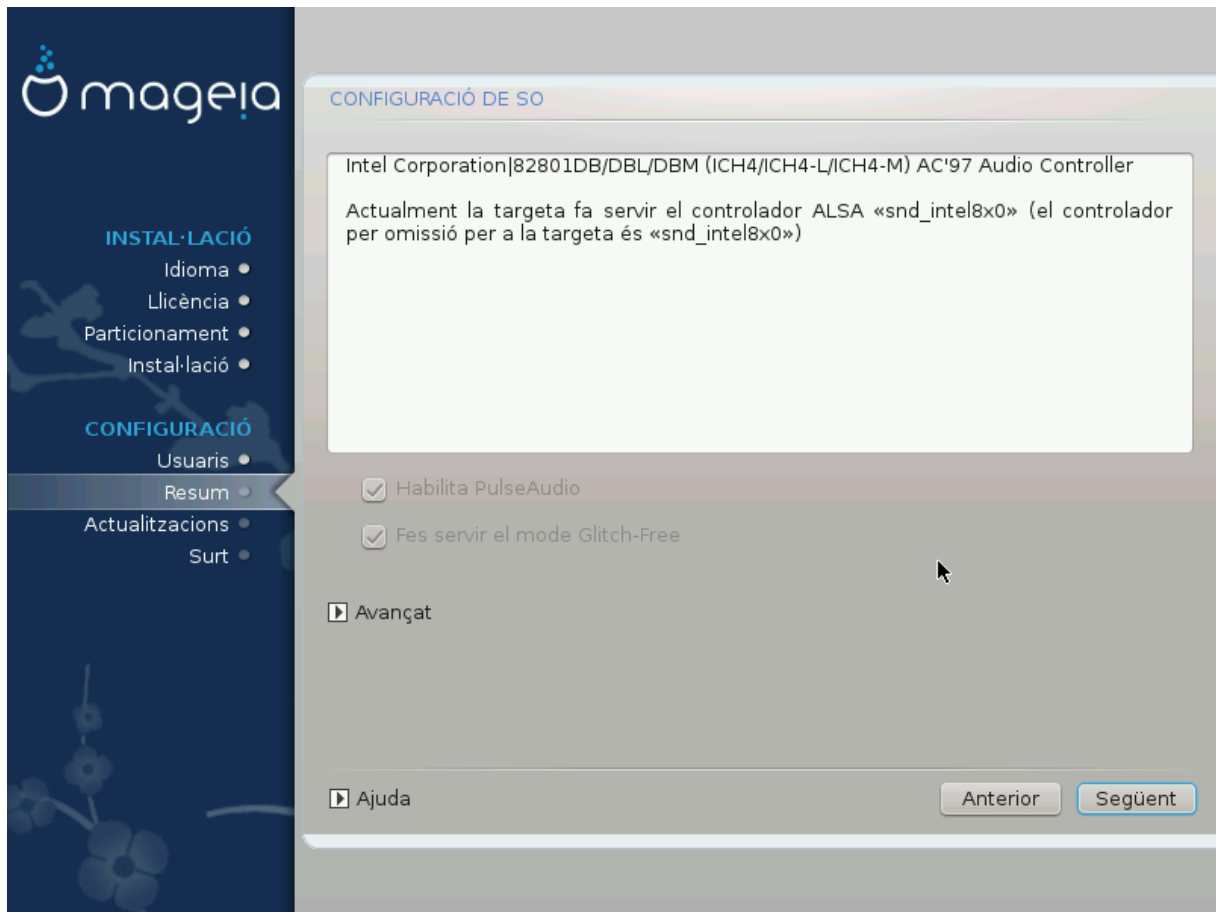

Si no us agrada com respon el ratolí, aquí en podeu seleccionar un altre.

Normalment, Universal # Qualsevol ratolí PS/2 i USB és una bona opció.

Seleccioneu Universal # Forçar evdev a configurar els botons que no funcionen amb un ratolí amb sis o més botons.

3.15. Configuració del so

En aquesta pantalla es dona el nom del controlador que l'instal·lador ha triat per a la targeta de so, que serà el controlador per defecte si n'hi ha.

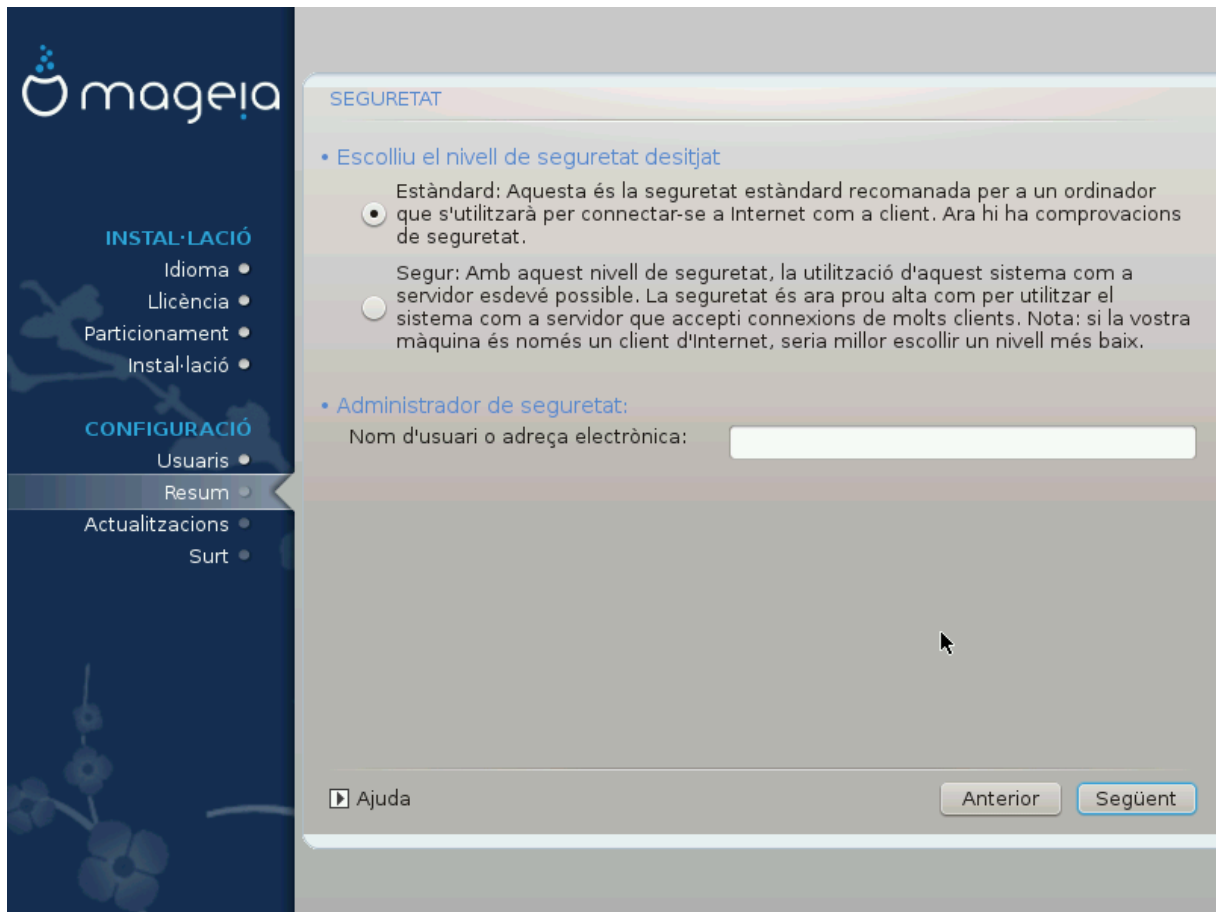
El controlador predeterminat hauria de funcionar sense problemes. Tot i això, si després de la instal·lació trobeu algun problema, executeu **draksound** o bé inicieu aquesta eina des de l'MCC (centre de control de Mageia), triant la pestanya Maquinari i clicant a Configuració del so a la part superior dreta de la pantalla.

Amb aquesta eina, podeu triar quin dorsal es convertirà en el servidor de so, així que gestioneu el so. Tens l'opció entre pulseaudio i pipewire. Per al segon, podeu triar un gestor de sessió Wireplumber o PipeWire Media Session. Després d'aplicar la nova configuració, s'instal·laran els paquets necessaris i es configuraran els serveis.

3.15.1. Avançat

En fer clic a **Advanced** en aquesta pantalla, tindreu l'opció de restablir la configuració del mesclador de so als valors predeterminats.

3.16. Nivell de seguretat

Trieu el nivell de seguretat desitjat

Standard és el valor per defecte, i la configuració recomanada per a l'usuari mitjà.

Secure crearà un sistema altament protegit - per exemple si el sistema s'ha d'usar com a servidor públic.

Administrador de seguretat

Aquest element permet configurar una adreça de correu electrònic a la qual el sistema enviarà *missatges d'alerta de seguretat* quan detecti situacions que requereixen notificació a un administrador del sistema.

Una bona opció, i fàcil d'implementar, és introduir `It;usuari@;localhost -on It;usuari@;` és el nom d'inici de sessió de l'usuari per a rebre aquests missatges.

El sistema envia missatges com **MailsPOOL d'Unix**, no com a correu SMTP "ordinari": per tant, aquest usuari ha d'estar configurat per rebre aquest correu!

Sempre serà possible ajustar la configuració de seguretat després de la instal·lació a la secció *Security* del Centre de Control Mageia.

3.17. Tallafores

Aquesta secció permet configurar algunes regles simples del tallafores: determinen quin tipus de missatge d'Internet serà acceptat pel sistema de destinació. Això, al seu torn, permet que els serveis corresponents del sistema siguin accessibles des d'Internet.

En el paràmetre per defecte (no s'ha marcat cap botó), no hi ha cap servei del sistema accessible des de la xarxa. L'opció *Everything (no firewall)* permet l'accés a tots els serveis de la màquina, una opció que no té molt sentit en el context de l'instal·lador, ja que crearia un sistema totalment desprotegit. El seu veritable ús es troba en el context del Centre de Control de Mageia (que usa la mateixa disposició de la interfície gràfica) per desactivar temporalment tot el conjunt de regles del tallafoc per a proves i depuració.

Totes les altres opcions són més o menys autoexplicatives. Per exemple, habilitareu el servidor CUPS si voleu que les impressores de la vostra màquina siguin accessibles des de la xarxa.

Avançat

L'opció *Advanced* obre una finestra on podeu habilitar una sèrie de serveis escrivint una llista de “parelles” (separades en blanc)

lt;nombreportgt;/lt;protocolgt;

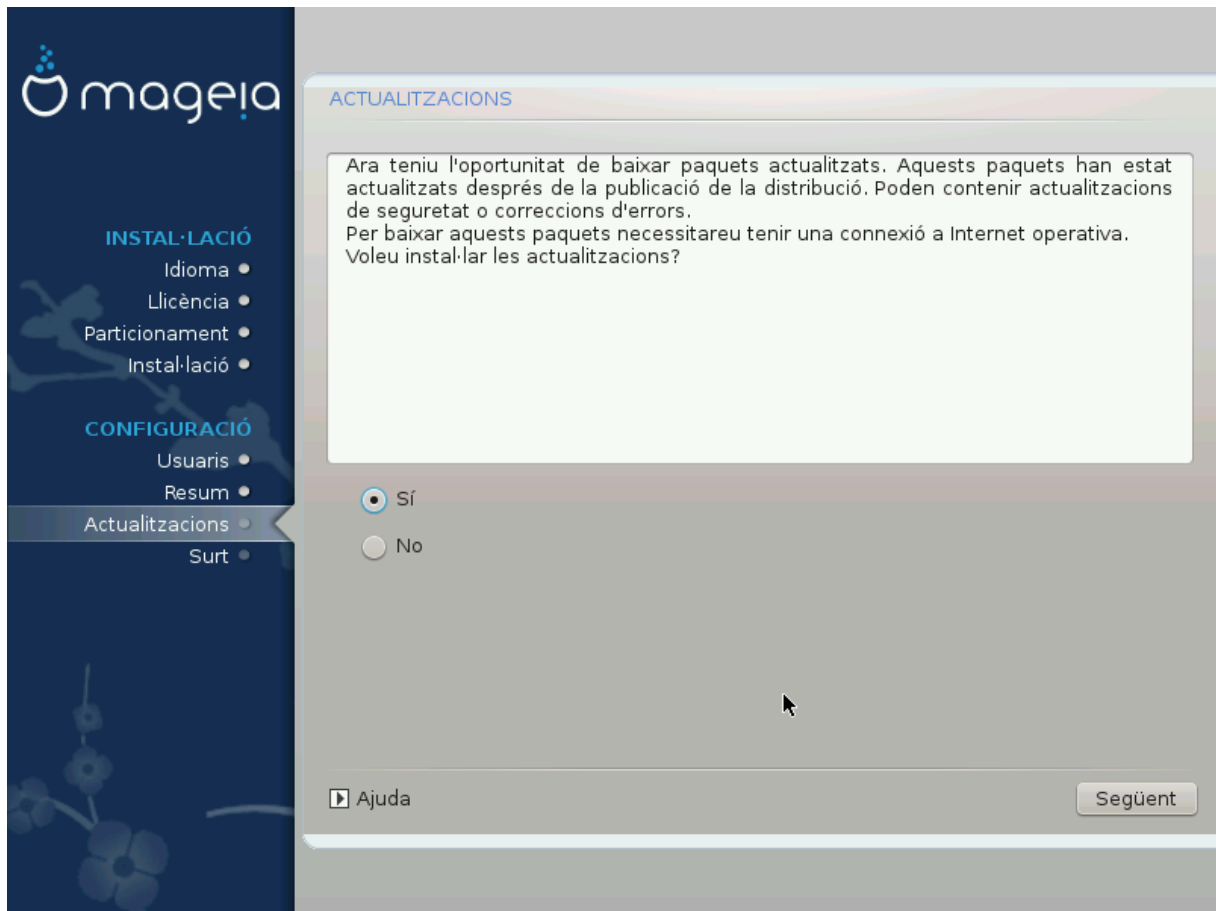
- *lt;nombreportgt;* és el valor del port assignat al servei que voleu habilitar (p. ex. 873 per al servei RSYNC) tal com es defineix a *RFC-433*;

- *lt;protocolgt;* és un dels *TCP* o *UDP* - el protocol d'Internet que usa el servei.

Per exemple, l'entrada per permetre l'accés al servei RSYNC és *873/tcp*.

En cas que s'implementi un servei per usar els dos protocols, especifiqueu 2 parelles per al mateix port.

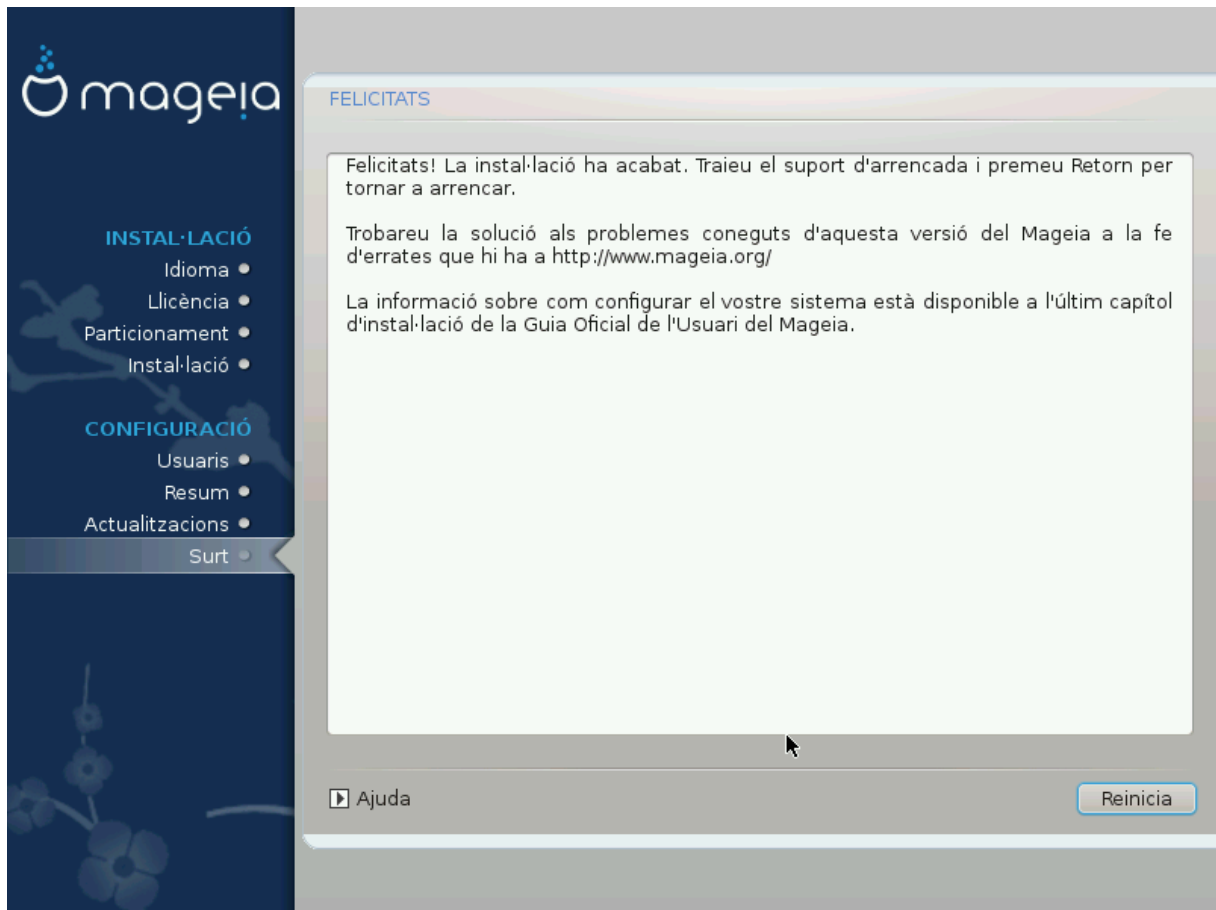
3.18. Actualitzacions

Des que es va llançar aquesta versió de Mageia, alguns paquets s'hauran actualitzat o millorat.

- Seleccioneu *Sí* si voleu baixar-los i instal·lar-los
- Seleccioneu *No* si no voleu fer-ho ara, o si no esteu connectat a Internet
- Premeu *Següent* per continuar

3.19. Enhorabona

Heu acabat d'instal·lar i configurar Mageia i ara és segur eliminar el suport d'instal·lació i reiniciar l'ordinador.

Després de reiniciar, podeu usar la pantalla del carregador d'arrencada per triar quin sistema operatiu iniciar (si n'hi ha més d'un a l'ordinador).

Si no heu ajustat els paràmetres del gestor d'arrencada, automàticament se seleccionarà i iniciarà la vostra instal·lació de Mageia.

Gaudiu!

Visiteu www.mageia.org/ca/ [<http://www.mageia.org/en/>] si teniu cap dubte o voleu contribuir a Mageia

3.20. Desinstal·lació de Mageia

Si la Mageia no et va convèncer o no pots instal·lar-la correctament -en definitiva, vols desfer-te'n- aquest és el teu dret i la Mageia també et dona la possibilitat de desinstal·lar-te. Això no és cert per a tots els sistemes operatius.

Després de fer una còpia de seguretat de les dades, reinicieu el DVD d'instal·lació de Mageia i seleccioneu *Sistema de rescat*, i *Restaura el carregador d'arrencada de Windows*. A l'arrencada següent, només tindreu Windows, sense opció de triar el vostre sistema operatiu Mageia.

A Windows, per recuperar l'espai usat per les particions Mageia: feu clic a Inici # Panell de control # Eines administratives # Gestió informàtica # Emmagatzematge # Gestió de disc. Reconeixeu una partició Mageia perquè estan etiquetades com a Unknown, i també per la seva mida i lloc al disc. Feu clic amb el botó dret a cadascuna d'aquestes particions i seleccioneu *Suprimeix* per alliberar l'espai.

Si useu Windows XP, podeu crear una partició nova i formatar-la (FAT32 o NTFS). A continuació s'obtindrà una carta de partició.

Si teniu Vista o 7, teniu una possibilitat més, podeu ampliar la partició existent que es troba a l'esquerra de l'espai alliberat. Hi ha altres eines de partició que es poden usar, com ara **gparted**, disponible tant per a Windows com per a Linux. Com sempre, quan canvieu les particions, tingueu molta cura de fer una còpia de seguretat de qualsevol cosa important per a vosaltres.